Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

20. prosince 2023 *

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 – Povinnost uvést odůvodnění – Účinná soudní ochrana – Rovné zacházení – Zásada proporcionality – Prostor pro uvážení Jednotného výboru pro řešení krizí – Námitka protiprávnosti – Posuzovací pravomoc Komise – Časové omezení účinků rozsudku“

Ve věci T-389/21,

Landesbank Baden-Württemberg, se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zástupci: H. Berger, M. Weber a D. Schoo, advokáti,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zástupci: J. Kerlin, T. Wittenberg a D. Ceran, jako zmocněnci, ve spolupráci s: H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey a L. Hesse, advokáti,

žalovanému,

podporovanému:

Evropskou komisí, zástupci: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis a A. Steiblytė, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, G. De Baere, D. Petrlík (zpravodaj), K. Kecsmár a S. Kingston, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 7. března 2023,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Landesbank Baden-Württemberg, domáhá zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) (dále jen „Jednotný výbor" nebo „SRB") SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „napadené rozhodnutí") v rozsahu, v němž se jí týká.

I. Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně je veřejnoprávní úvěrovou institucí se sídlem v Německu. Je součástí institucionálního systému ochrany (dále jen „ISO") Sparkassen-Finanzgruppe (finanční skupina spořitelen, Německo).

3 V napadeném rozhodnutí stanovil Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), pro instituce, na něž se vztahuje článek 2 ve spojení s čl. 67 odst. 4 tohoto nařízení (dále jen „instituce"), včetně žalobkyně, příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „příspěvky předem") na rok 2021 (dále jen „příspěvkové období 2021").

4 Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin, Spolkový úřad pro dohled nad finančními službami, Německo), který je vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize (dále jen „VO") ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení č. 806/2014, žalobkyni výměrem ze dne 21. dubna 2021 uložil, aby uhradila svůj příspěvek předem pro příspěvkové období 2021, jenž byl stanoven Jednotným výborem.

II. Napadené rozhodnutí

5 Napadené rozhodnutí obsahuje hlavní část a tři přílohy.

6 Hlavní část napadeného rozhodnutí popisuje postup stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2021, který se vztahuje na všechny instituce.

7 Konkrétně v oddíle 5 uvedeného rozhodnutí stanovil Jednotný výbor roční cílovou úroveň uvedenou v článku 4 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), pro příspěvkové období 2021 (dále jen „roční cílová úroveň").

8 Jednotný výbor vysvětlil, že tuto roční cílovou úroveň stanovil ve výši jedné osminy z 1,35 % čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných všemi institucemi v roce 2020 (dále jen „průměrná hodnota pojištěných vkladů v roce 2020"), která byla získána na základě údajů vykázaných systémy pojištění vkladů v souladu s článkem 16 nařízení Komise v přenesené

pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

9 V oddíle 6 napadeného rozhodnutí popsal Jednotný výbor metodiku pro výpočet příspěvků předem pro příspěvkové období 2021. V tomto ohledu v bodě 59 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že pro uvedené období bylo 13,33 % příspěvků předem vypočteno na „vnitrostátním základě“, tedy na základě údajů vykázaných institucemi povolenými na území dotčeného zúčastněného členského státu (dále jen „vnitrostátní základ“) v souladu s článkem 103 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190) a v souladu s článkem 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Zbývající část příspěvků předem (tedy 86,67 %) byla vypočtena na „základě údajů bankovní unie“, tedy na základě údajů vykázaných všemi institucemi povolenými na území všech členských států, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí (dále jen „unijní základ“ a „zúčastněné členské státy“) v souladu s články 69 a 70 nařízení č. 806/2014 a článkem 4 prováděcího nařízení 2015/81.

10 V tomtéž oddíle 6 napadeného rozhodnutí Jednotný výbor rovněž vysvětlil, že existují v podstatě dvě kategorie institucí podléhajících povinnosti hradit příspěvky předem. Do první kategorie patří instituce, které musí platit paušální příspěvek z důvodu svých zvláštních charakteristik, jako je jejich velikost nebo povaha jejich činností. Výpočet příspěvku předem těchto institucí se řídí články 10 a 11 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

11 Instituce spadající do druhé kategorie musí hradit příspěvek předem upravený podle jejich rizikového profilu, který Jednotný výbor stanovil v následujících hlavních etapách.

12 V první fázi vypočítal Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem, písm. a) nařízení č. 806/2014 základní roční příspěvek každé instituce, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků dotyčné instituce, bez započtení kapitálu a po odečtení pojištěných vkladů (dále jen „čisté závazky“), na čistých závazcích všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států. V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odečetl Jednotný výbor některé druhy závazků od čistých závazků instituce, které se musí zohlednit při stanovení tohoto příspěvku.

13 Ve druhé fázi výpočtu příspěvku předem provedl Jednotný výbor úpravu základního ročního příspěvku v poměru k rizikovému profilu dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. b) nařízení č. 806/2014. Tento rizikový profil vyhodnotil na základě čtyř souborů ukazatelů rizik uvedených v článku 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které sestávají z jednotlivých ukazatelů rizika. Za účelem rozdělení institucí podle jejich úrovně rizika stanovil nejprve Jednotný výbor pro každý ukazatel použitý pro příspěvkové období 2021 intervaly (koše), do nichž byly instituce rozděleny v souladu s bodem 3 oddílu „Krok 2“ přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci. Institucím patřícím do stejného intervalu byla pro daný ukazatel rizika přiřazena společná hodnota, tzv. „diskretizovaná hodnota“. Kombinací diskretizovaných hodnot pro každý ukazatel rizika vypočítal Jednotný výbor „multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu“ dotyčné instituce (dále jen „multiplikátor pro úpravu příspěvku“).

Vynásobením základního ročního příspěvku této instituce multiplikátorem pro úpravu příspěvku získal Jednotný výbor „základní roční příspěvek upravený podle rizikového profilu“ uvedené instituce.

14 Poté Jednotný výbor sečetl všechny základní roční příspěvky upravené podle rizikových profilů, aby získal „společného jmenovatele“, který byl použit pro výpočet podílu na roční cílové úrovni, který měla každá instituce uhradit.

15 Nakonec Jednotný výbor vypočítal příspěvek předem, který měla uhradit každá instituce, tak, že roční cílovou úroveň rozdělil mezi všechny instituce na základě poměru mezi zaprvé základním ročním příspěvkem upraveným podle rizikového profilu a zadruhé společným jmenovatelem.

16 Příloha I napadeného rozhodnutí obsahuje pro každou instituci, na kterou se vztahuje povinnost hradit příspěvky předem, včetně žalobkyně, individuální výkaz, který obsahuje u každé z těchto institucí výsledky výpočtu příspěvku předem (dále jen „individuální výkaz“). Každý z těchto výkazů uvádí výši základního ročního příspěvku dotyčné instituce, jakož i hodnotu jejího multiplikátoru pro úpravu příspěvku, jak na základě bankovní unie, tak na vnitrostátním základě, a u každého ukazatele rizika uvádí číslo intervalu, do kterého byla uvedená instituce přiřazena. Kromě toho uvádí individuální výkaz údaje, které slouží k výpočtu příspěvků předem všech dotyčných institucí a které Jednotný výbor určil sečtením nebo kombinací individuálních údajů všech těchto institucí. Tento výkaz obsahuje také údaje vykázané dotyčnou institucí ve formuláři pro vykazování údajů, které byly použity pro výpočet jejího příspěvku předem.

17 Příloha II napadeného rozhodnutí obsahuje v souhrnné a agregované formě statistické údaje, které se týkají výpočtu příspěvků předem pro každý zúčastněný členský stát. Tato příloha uvádí zejména celkovou výši příspěvků předem, které musí dotyčné instituce hradit za každý z těchto členských států. Uvedená příloha dále uvádí pro každý ukazatel rizika počet intervalů, počet institucí patřících do každého z intervalů, jakož i minimální a maximální hodnoty těchto intervalů. U intervalů týkajících se vnitrostátního základu jsou tyto hodnoty z důvodů důvěrnosti sníženy nebo zvýšeny o nahodilou částku, avšak původní rozdělení institucí zůstává zachováno.

18 Příloha III napadeného rozhodnutí, nadepsaná „Vyhodnocení připomínek předložených v rámci konzultace k příspěvkům předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2021“, se zabývá připomínkami předloženými institucemi v rámci konzultačního postupu vedeného Jednotným výborem mezi 5. a 19. březnem 2021 za účelem přijetí napadeného rozhodnutí.

III. Návrhová žádání účastníků řízení

19 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí včetně jeho příloh v rozsahu, v němž se jí týká;

– podpůrně konstatoval, že napadené rozhodnutí je v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, právně nicotné;

– uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.

20 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

– podpůrně, v případě zrušení napadeného rozhodnutí, zachoval účinky napadeného rozhodnutí až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci.

21 Evropská komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl,

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

IV. Právní otázky

22 Na podporu žaloby předložila žalobkyně původně deset žalobních důvodů, které vycházejí:

– zaprvé z porušení čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014 ve spojení s článkem 3 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3);

– zadruhé z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– zatřetí z porušení práva na účinnou soudní ochranu zaručeného článkem 47 odst. 1 Listiny;

– začtvrté z námitky protiprávnosti článků 4 až 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, z důvodu porušení práva na účinnou soudní ochranu zaručeného v čl. 47 odst. 1 Listiny a zásady právní jistoty;

– zapáté z námitky protiprávnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, z důvodu porušení čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59, čl. 113 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1), „zásady výpočtu příspěvků upraveného podle rizika“, zásady určitosti norem založené na právním státu, jakož i povinnosti zohlednit veškeré skutečnosti, jelikož toto ustanovení nemůže stanovit váhu ukazatele rizika „členství v institucionálním systému ochrany“ (dále jen „ukazatel rizika ISO“) na základě zohlednění ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“;

– zašesté z porušení čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013, čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59, článků 16 a 20 Listiny, zásady proporcionality a zásady řádné správy;

– zasedmé z námitky protiprávnosti článků 6, 7 a 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, založené na porušení „zásady výpočtu příspěvků upraveného podle rizika“, článků 16 a 20 Listiny, zásady proporcionality a povinnosti zohlednit veškeré skutečnosti;

– zaosmé z porušení článků 16 a 52 Listiny z důvodu nepřiměřenosti úpravy příspěvku předem hrazeného žalobkyní podle jejího rizikového profilu;

– zadeváté z porušení článků 16, 20, 41 a 52 Listiny z důvodu, že napadené rozhodnutí je stiženo četnými vadami spočívajícími ve zjevně nesprávném posouzení;

– zadesáté z námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 první a druhé věty nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 z důvodu porušení čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 a „zásady výpočtu příspěvků upraveného podle rizika“.

23 V replice žalobkyně předložila ještě jedenáctý žalobní důvod vycházející zaprvé z porušení čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, jakož i článků 16 a 17 Listiny, a zaruhé z námitky protiprávnosti článků 69 a 70 nařízení č. 806/2014, založené na porušení „zásady výpočtu příspěvků upraveného podle rizika“, zásady proporcionality, článků 16 a 17 Listiny, požadavků právního státu a zásad vyplývajících z rozsudku ze dne 13. června 1958, Meroni v. Vysoký úřad (10/56, EU:C:1958:8).

24 Nejprve je třeba zkoumat žalobní důvody, kterými žalobkyně namítá protiprávnost článků 4 až 9 a článku 20, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a poté žalobní důvody týkající se přímo legality napadeného rozhodnutí.

A. K námitkám protiprávnosti článků 4 až 9 a článku 20, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti článků 4 až 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, v rozsahu, v němž jsou v rozporu se zásadami účinné soudní ochrany a právní jistoty

25 Čtvrtý žalobní důvod sestává ze dvou částí.

26 Úvodem je třeba poukázat na to, že článek 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že Jednotný výbor stanoví příspěvek předem, který mají hradit jednotlivé instituce, v poměru k jejich rizikovému profilu na základě informací, které tyto instituce poskytly za použití metodiky stanovené v článcích 4 až 13 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

27 Článek 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nadepsaný „Úprava základního ročního příspěvku podle rizikového profilu“, uvádí mimo jiné závazky, které jsou z výpočtu těchto příspěvků vyloučeny. Článek 6 tohoto nařízení v přenesené pravomoci vyjmenovává soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele, které musí Jednotný výbor zohlednit při vyhodnocování rizikového profilu institucí, a článek 7 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci upravuje relativní váhu každého souboru ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů, kterou musí Jednotný výbor použít při posuzování rizikového profilu každé instituce.

28 Článek 8 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 upravuje použití ukazatelů rizika ve zvláštních případech.

29 Dále článek 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nadepsaný „Použití úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu“, stanoví, že Jednotný výbor určí multiplikátor pro úpravu příspěvku na základě ukazatelů rizik uvedených v článku 6 tohoto nařízení v přenesené pravomoci podle vzorců a postupů uvedených v příloze I uvedeného nařízení v přenesené pravomoci a že stanoví roční příspěvek každé instituce pro každé příspěvkové období vynásobením základního ročního příspěvku tímto multiplikátorem v souladu se vzorci a postupy stanovenými v příloze I téhož nařízení v přenesené pravomoci.

30 A konečně příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 upravuje postup pro výpočet ročního příspěvku institucí v několika etapách.

a) K první části, týkající se údajného porušení zásady účinné soudní ochrany

31 Žalobkyně tvrdí, že články 4 až 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou v rozporu se zásadou účinné soudní ochrany, která je zakotvena v čl. 47 odst. 1 Listiny. Nejprve uvádí, že tato ustanovení vytvářejí neprůhledný systém pro výpočet příspěvků předem, neboť pro tento výpočet stanoví použití informací, na které se vztahuje obchodní tajemství, což brání Jednotnému výboru v tom, aby dostatečně odůvodnil rozhodnutí, kterými se stanoví uvedené příspěvky. Ačkoli totiž výše příspěvku předem, kterou musí uhradit každá instituce, závisí na údajích týkajících se ostatních institucí, brání důvěrná povaha těchto údajů jejich zpřístupnění dotyčné instituci.

32 Žalobkyně dále uvádí, že uvedená ustanovení vytvářejí systém pro stanovení příspěvků předem, který se vyznačuje širokým prostorem pro uvážení Jednotného výboru, což ještě umocňuje neprůhlednost dotčené právní úpravy.

33 Nakonec žalobkyně tvrdí, že Tribunál nemůže přezkoumat legalitu napadeného rozhodnutí, neboť nemá k dispozici software, který Jednotný výbor používá pro výpočet příspěvků předem a který je k ověření výpočtu těchto příspěvků nezbytný.

34 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

35 Články 4 až 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, jak vyplývá z bodů 26 až 30 výše, pravidla, která musí Jednotný výbor použít při stanovení základního ročního příspěvku a jeho úpravě podle rizikového profilu institucí. Tato pravidla jsou pak konkrétněji provedena v příloze I tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

36 Podle těchto ustanovení je úprava základního ročního příspěvku každé instituce podle jejího rizikového profilu založena na porovnání individuálních údajů všech dotyčných institucí. Jednotný výbor má přitom za to, že se na všechny tyto údaje vztahuje obchodní tajemství, takže je nemůže sdělit institucím, jejichž příspěvek předem je vypočítán v rozhodnutí, kterým se stanoví výše těchto příspěvků.

37 Účinnost soudního přezkumu zaručeného článkem 47 Listiny předpokládá, že dotčená osoba bude mít možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se jí týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na její žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby bylo dotčené osobě umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, a aby byl tento soud plně schopen provést přezkum

legality předmětného rozhodnutí (rozsudky ze dne 26. dubna 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, bod 55, a ze dne 24. listopadu 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43).

38 Kromě toho s ohledem na zásadu kontradiktornosti, jež je součástí práva na obhajobu zakotveného v článku 47 Listiny, musí mít účastníci řízení právo seznámit se se všemi důkazy nebo vyjádřeními předloženými soudu, aby se k nim mohli vyjádřit a aby mohli ovlivnit jeho rozhodnutí. Základní právo na účinnou soudní ochranu totiž nedovoluje založit soudní rozhodnutí na skutkových okolnostech a dokumentech, s nimiž se účastníci řízení nebo kterýkoli z nich nemohli seznámit, a tedy se k nim nemohli vyjádřit (viz rozsudky ze dne 4. června 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, body 55 a 56, a ze dne 23. října 2014, Unitrading, C-437/13, EU:C:2014:2318, bod 21).

39 V určitých výjimečných případech však může unijní orgán odmítnout sdělit dotčené osobě přesné a úplné důvody, na nichž je založeno rozhodnutí vůči ní přijaté, poukáže-li na důvody související s ochranou důvěrných údajů. V takovém případě je nezbytné použít techniky a právní předpisy, které umožňují uvést do rovnováhy legitimní důvody ochrany důvěrných údajů, které byly zohledněny při přijetí takového rozhodnutí, na jedné straně, a nutnost dostatečně zaručit jednotlivcům dodržování jejich procesních práv, jako je právo být vyslechnut a zásada kontradiktornosti, na straně druhé (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, body 115 až 120; v tomto smyslu obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 125).

40 S ohledem na zvláštní povahu příspěvků předem musí být takové sladění provedeno rovněž v případě výpočtu těchto příspěvků. Jak totiž vyplývá z bodů 105 až 107 odůvodnění směrnice 2014/59 a z bodu 41 odůvodnění nařízení č. 806/2014, cílem uvedených příspěvků je zajistit, že finanční sektor poskytne na základě pojistného principu dostatečný objem finančních prostředků pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, tak aby tento mechanismus mohl plnit své úkoly, a zároveň pobízet dotyčné instituce k působení podle méně rizikového modelu. Výpočet příspěvků předem tedy spočívá nikoli na použití určité sazby na určitý základ, nýbrž – jak stanoví články 102 a 103 směrnice 2014/59, jakož i články 69 a 70 nařízení č. 806/2014 – na definování cílové úrovně, které je třeba dosáhnout, částkou těchto příspěvků vybraných do 31. prosince 2023 (dále jen „konečná cílová úroveň“) a poté roční cílové úrovně, jež se má rozdělit mezi instituce povolené na území zúčastněných členských států (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113).

41 Vzhledem k tomu, že konečná cílová úroveň je definována tak, že musí dosáhnout alespoň 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech těchto institucí, a základní roční příspěvek každé instituce se vypočítá jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích čistých závazků na čistých úhrnných závazcích všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, je patrné, že samotná zásada metody výpočtu příspěvků předem, která vyplývá ze směrnice 2014/59 a z nařízení č. 806/2014, předpokládá, že Jednotný výbor použije údaje, na které se vztahuje obchodní tajemství (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 114).

42 Unijní orgány a jiné subjekty jsou přitom podle zásady ochrany obchodního tajemství, která představuje obecnou zásadu unijního práva, konkretizovanou zejména v článku 339 SFEU, v zásadě povinny neodhalit konkurentům soukromého subjektu důvěrné informace, které tento

subjekt poskytl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, body 109 a 114 a citovaná judikatura).

43 Za těchto podmínek bylo povinností Komise a Rady Evropské unie, aby při zavedení systému výpočtu příspěvků předem nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 a prováděcím nařízením 2015/81 uvedly do rovnováhy dodržování obchodního tajemství se zásadou účinné soudní ochrany, aby údaje, na které se toto tajemství vztahuje, nemohly být dotčeným osobám sděleny a nemohly být zejména zahrnuty do odůvodnění rozhodnutí, kterými se stanoví výše příspěvků předem.

44 Tento charakteristický rys systému výpočtu příspěvků předem nicméně ještě nebrání výkonu účinného soudního přezkumu unijním soudem.

45 Zaprvé totiž v ustanoveních, jejichž protiprávnost žalobkyně namítá, nebrání nic tomu, aby Jednotný výbor v souladu s čl. 88 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení č. 806/2014 poskytl při přijetí svého rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem, důvěrné informace získané v rámci jeho činnosti v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat dotyčné instituce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 136).

46 Zadruhé platí, že v případech, kdy odůvodnění takového rozhodnutí musí být omezeno, aby byla zajištěna ochrana důvěrných údajů, přísluší autorovi tohoto rozhodnutí, aby se v případě zpochybnění těchto údajů před unijními soudy hájil v rámci kontradiktorního dokazování (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 110, a ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 145).

47 Unijní soudy mohou za účelem účinného soudního přezkumu v souladu s požadavky článku 47 Listiny případně vyzvat Jednotný výbor, aby předložil údaje, které mohou odůvodnit výpočty, jejichž správnost je před nimi zpochybňována, a v případě potřeby zajistit důvěrnost těchto údajů (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 146).

48 Kromě toho musí unijní soud v rámci přezkumu všech právních a skutkových okolností uváděných Jednotným výborem ověřit, zda jsou důvody jím uplatňované k odepření sdělení údajů použitých pro výpočet příspěvku předem podložené (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 126).

49 Jeví-li se, že důvody uváděné Jednotným výborem skutečně brání tomu, aby byly sděleny informace nebo důkazy předložené unijnímu soudu, je nutné odpovídajícím způsobem vyvážit požadavky týkající se práva na účinnou soudní ochranu, zejména pak dodržování zásady kontradiktornosti, a požadavky vyplývající z ochrany obchodního tajemství (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 128).

50 Z výše uvedeného vyplývá, že okolnost, že příspěvky předem byly vypočteny na základě údajů, na které se vztahuje obchodní tajemství, v souladu s články 4 až 9, jakož i s přílohou I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, aniž byly uvedené údaje poskytnuty dotčeným osobám, sama o sobě neznamená, že jsou tato ustanovení neslučitelná se zásadou účinné soudní ochrany.

51 Pokud jde o argument žalobkyně ohledně prostoru pro uvážení, který má Jednotný výbor, z judikatury vyplývá, že i když má unijní orgán nebo jiný subjekt v oblastech, ve kterých se provádějí komplexní hospodářská posouzení, prostor pro uvážení v hospodářských otázkách, neznamená to, že unijní soud nesmí přezkoumávat výklad údajů hospodářské povahy provedený tímto orgánem nebo jiným subjektem. Unijní soud pak musí mimo jiné nejen ověřit věcnou správnost uváděných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale přezkoumává rovněž, zda tyto důkazy představují soubor relevantních údajů, jež musí být při posuzování komplexní situace zohledněny, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (viz rozsudek ze dne 10. prosince 2020, Comune di Milano v. Komise, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 115 a citovaná judikatura).

52 Za těchto podmínek pouhá skutečnost, že Jednotný výbor má prostor pro uvážení, neznamená, že Tribunál nemůže provést účinný soudní přezkum napadeného rozhodnutí.

53 Nakonec je třeba odmítnout i argument žalobkyně, podle kterého je nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozporu se zásadou účinné soudní ochrany z důvodu, že unijní soudy nemohou ověřit správnost výpočtu výše příspěvku předem, který musí daná instituce uhradit.

54 V tomto ohledu se žalobkyně bez dalších upřesnění omezuje na tvrzení, že takové ověření předpokládá, že Tribunál bude mít k dispozici software používaný Jednotným výborem, který mu však nebyl poskytnut. Tato okolnost přitom nemůže zpochybnit legalitu článků 4 až 9 ani přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Tato ustanovení nejsou ani překážkou tomu, aby Tribunál z opatření, která jsou stanovena zejména v jeho jednacím řádu, přijal ta, která považuje za vhodná k ověření výše příspěvku předem.

55 S ohledem na výše uvedené musí být první část čtvrtého žalobního důvodu zamítnuta.

b) Ke druhé části, týkající se údajného porušení zásady právní jistoty

56 Druhá část čtvrtého žalobního důvodu obsahuje v podstatě tři výtky.

1) K první výtce, vycházející z toho, že články 4 až 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neumožňují institucím stanovit dopředu jejich příspěvky předem

57 Žalobkyně tvrdí, že články 4 až 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou v rozporu se zásadou právní jistoty, jelikož jí neumožňují vypočítat dopředu příspěvek předem, který je povinna uhradit během příspěvkového období, a to z důvodu širokého prostoru pro uvážení, který Jednotnému výboru přiznávají tato ustanovení. Tohoto prostoru pro uvážení ostatně Jednotný výbor využil při přijetí interních rozhodnutí, v nichž byla upřesněna metodika použitá pro výpočet příspěvků předem (dále jen „mezitímní rozhodnutí“), která však nebyla zveřejněna a ani nebyla žalobkyni zpřístupněna. To podle názoru žalobkyně dokládá, že struktura napadených ustanovení uvedeného nařízení v přenesené pravomoci nevykazuje „přiměřenou normativní intenzitu“, která by umožnila vyloučit veškeré svévolné jednání dotyčných unijních orgánů.

58 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

59 Úvodem je třeba vymezit přesný rozsah této námitky protiprávnosti.

60 V tomto ohledu je zaprvé nutno konstatovat, že navzdory názvu této námitky protiprávnosti, který formulovala žalobkyně, se její argumentace zaměřuje na slučitelnost článků 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou právní jistoty. Žalobkyně naproti tomu nepředkládá žádnou samostatnou a cílenou argumentaci k legalitě článků 4, 5, 8 a 9 tohoto nařízení v přenesené pravomoci nebo jeho přílohy I, která by přesahovala rámec jejích argumentů k článkům 6 a 7 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci. Za těchto podmínek je z toho třeba vyvodit, že projednávaná námitka protiprávnosti se ve skutečnosti vztahuje na články 6 a 7 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

61 Zadruhé je třeba uvést, že podle těchto ustanovení musí Jednotný výbor provést úpravu základního ročního příspěvku institucí s přihlédnutím ke čtyřem souborům ukazatelů rizik, přičemž každý soubor se skládá z jednotlivých ukazatelů rizika, které mohou sestávat z dílčích ukazatelů rizika.

62 Pokud jde o první tři soubory ukazatelů rizik uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) až c) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, žalobkyně nepředložila Tribunálu žádný konkrétní důkaz ke zpochybnění jejich legality z důvodu jejich údajného rozporu se zásadou právní jistoty. Kromě toho ohledně souboru ukazatelů rizik, nazvaného „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, a uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení v přenesené pravomoci (dále jen „soubor ukazatelů rizik IV“), žalobkyně netvrdila, že ukazatel rizika „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, který je jedním z ukazatelů souboru ukazatelů rizik IV, je nejasný, a že je tedy v rozporu s touto zásadou.

63 Za těchto podmínek z výše uvedeného vyplývá, že se projednávaná námitka protiprávnosti týká tvrzené neslučitelnosti ukazatelů rizik, které tvoří soubor ukazatelů rizik IV, se zásadou právní jistoty, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“.

64 Po těchto upřesněních je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že zásada právní jistoty vyžaduje, aby právní pravidla byla jasná a přesná a jejich použití bylo pro jednotlivce předvídatelné, zejména pokud mohou vyvolat nepříznivé důsledky. Uvedená zásada zejména vyžaduje, aby právní úprava umožnila dotčeným osobám přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim ukládá, a aby tyto osoby měly možnost jednoznačně zjistit svá práva a povinnosti a postupovat podle toho (rozsudky ze dne 29. dubna 2021, Banco de Portugal a další, C-504/19, EU:C:2021:335, bod 51, a ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, bod 319).

65 Tyto požadavky však nelze chápat tak, že brání tomu, aby unijní orgán v normě, kterou přijme, použil abstraktní právní pojem, ani tak, že vyžadují, aby abstraktní norma uváděla jednotlivé konkrétní situace, ve kterých se uplatní, jelikož uvedený orgán je nemůže předem všechny určit (obdobně viz rozsudky ze dne 20. července 2017, Marco Tronchetti Provera a další, C-206/16, EU:C:2017:572, body 39 a 40, a ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, bod 320).

66 Ustanovení unijního aktu je proto v rozporu se zásadou právní jistoty z důvodu své nejasnosti pouze tehdy, pokud je stiženo takovou nejednoznačností, která brání tomu, aby jednotlivci mohli s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu tohoto

ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. dubna 2005, Belgie v. Komise, C-110/03, EU:C:2005:223, bod 31, a ze dne 22. května 2007, Mebrom v. Komise, T-216/05, EU:T:2007:148, bod 108).

67 Stejně tak skutečnost, že unijní akt přiznává prostor pro uvážení orgánům pověřeným jeho provedením, jako taková neodporuje požadavku předvídatelnosti, pokud jsou rozsah a způsoby výkonu takového prostoru pro uvážení dostatečně jasně vymezeny vzhledem ke stanovenému legitimnímu cíli, aby byla poskytnuta přiměřená ochrana proti svévoli (viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, bod 321 a citovaná judikatura)

68 S ohledem na tyto úvahy je třeba zkoumat, zda je metoda výpočtu příspěvků předem v rozsahu, v němž je ovlivněna souborem ukazatelů rizik IV, definována dostatečně přesně, aby jednotlivci mohli s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu ustanovení upravujících tento soubor rizik.

69 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně netvrdí, že pojmy použité v článcích 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou natolik nejednoznačné, že by nemohla s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o jejich působnosti nebo smyslu.

70 Pokud jde konkrétně o pojmy použité v čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, žalobkyně na jednání připustila, že chápe smysl, který je uvedeným pojmům třeba přikládat. Nesouhlasila sice s tím, jak Jednotný výbor některé z nich vyložil, a to zejména pojem „celkový model podnikání“, avšak nezpochybnila, že jeho smysl lze určit, takže lze s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o jeho působnosti nebo smyslu.

71 To platí tím spíše, že většina výrazů použitých v čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 byla definována v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v poznámkách pod čarou č. 36 až 40 tohoto rozhodnutí, které odkazují na řadu ustanovení použitelné právní úpravy. Žalobkyně přitom netvrdila, že tyto definice z těchto ustanovení nevyplývají.

72 Naproti tomu je třeba shodně se žalobkyní konstatovat, že články 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 přiznávají Jednotnému výboru prostor pro uvážení.

73 Podle čl. 6 odst. 5 prvního pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se totiž soubor ukazatelů rizik IV skládá ze tří ukazatelů, jimiž jsou zaprvé „obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, zadruhé „účast v institucionálním systému ochrany“ a zatřetí „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“.

74 Podle čl. 6 odst. 5 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí Jednotný výbor při určování těchto ukazatelů rizik vzít v úvahu jejich význam „podle toho, s jakou pravděpodobností by v dané instituci mohl být zaveden režim řešení krize, a podle toho, s jakou pravděpodobností by pak při řešení krize této instituce došlo k využití mechanismu financování k řešení krizí“.

75 Ze znění čl. 6 odst. 5 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že toto ustanovení přiznává Jednotnému výboru prostor pro uvážení, pokud jde o způsob, jakým musí pro účely určení uvedených ukazatelů rizika „vzít v úvahu“, „s jakou pravděpodobností by v dané instituci mohl být zaveden režim řešení krize, a s jakou pravděpodobností by pak při

řešení krize této instituce došlo k využití mechanismu financování k řešení krizí“, neboť kritéria stanovená v uvedeném ustanovení musí být Jednotným výborem upřesněna, aby mohla být použita na konkrétní případ.

76 Pokud jde o první ukazatel rizika, který spadá do souboru ukazatelů rizik IV a týká se obchodních činností, podrozvahových expozic, derivátů, složitosti a způsobilosti k řešení krize instituce, čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví několik prvků, které musí Jednotný výbor zohlednit při stanovení tohoto ukazatele, z nichž některé mohou vést ke zvýšení rizikového profilu dotyčné instituce a jiné k jeho snížení.

77 Prvky, které mohou vést ke zvýšení tohoto rizikového profilu, jsou čtyři, a sice zaprvé „význam obchodních činností v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání“, zadruhé „význam podrozvahových expozic v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu a rizikovostí expozic“, zatřetí „význam hodnoty derivátů v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání“ a začtvrté „rozsah, v němž se […] má za to, že model podnikání a organizační struktura instituce jsou složité“.

78 Dva prvky mohou vést ke snížení tohoto rizikového profilu, a sice „relativní hodnota derivátů zúčtovaných ústřední protistranou“ a „rozsah, v němž […] lze krizi instituce řešit rychle a bez právních překážek“.

79 Ze znění čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že toto ustanovení přiznává Jednotnému výboru prostor pro uvážení ohledně „významu“, který musí přikládat „obchodním činnostem“, „podrozvahovým expozicím“ a „hodnotě derivátů“, a vztahu mezi jednotlivými prvky uvedenými v tomto ustanovení.

80 Z článku 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tedy sice vyplývá, že podle prvního dílčího ukazatele rizika uvedeného v tomto ustanovení je třeba porovnat význam „obchodních činností“ ve vztahu k bilanční sumě, úrovni kapitálu, rizikovosti expozic a celkovému modelu podnikání instituce, avšak uvedené ustanovení neobsahuje přesnější úpravu toho, jak má být takové porovnání konkrétně provedeno.

81 Totéž platí pro druhý a třetí dílčí ukazatel rizika, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 6 písm. a) bodech ii) a iii) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

82 Pokud jde o stanovení ukazatele rizika ISO, z čl. 6 odst. 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že Jednotný výbor musí zohlednit zaprvé, zda je hodnota finančních prostředků, které jsou okamžitě k dispozici, natolik vysoká, „že by [dotyčné] instituci mohla poskytnout důvěryhodnou a účinnou podporu“, a zadruhé stupeň právní nebo smluvní jistoty potvrzující, že tyto finanční prostředky „budou plně využity před tím, než bude případně požádáno o mimořádnou veřejnou podporu“.

83 Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že Jednotný výbor má prostor pro uvážení při posouzení splnění podmínek stanovených v uvedeném ustanovení, které se týkají dostatečné výše dostupných finančních prostředků dotyčného ISO pro nezbytné financování dotyčné instituce, a stupně právní či smluvní jistoty ohledně těchto prostředků.

84 Totéž platí pro váhy jednotlivých ukazatelů rizika v rámci souboru ukazatelů rizik IV, stanovené v čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

85 Ačkoli čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jasně uvádí relativní váhu tří ukazatelů rizika, které tvoří soubor ukazatelů rizik IV a jsou uvedeny v bodě 73 výše, nevyplývá totiž z tohoto ustanovení, jakým způsobem mají být stanoveny váhy jednotlivých dílčích ukazatelů rizika v rámci prvních dvou ukazatelů rizika. Uvedené ustanovení zejména neupřesňuje, zda musí být tyto váhy rozděleny mezi tyto dílčí ukazatele proporcionálně. Článek 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tedy svěřuje Jednotnému výboru prostor pro uvážení při určení vah jednotlivých dílčích ukazatelů tvořících tyto ukazatele rizika, které musí být zohledněny podle čl. 6 odst. 5 až 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

86 Za těchto podmínek je třeba zkoumat, zda lze čl. 6 odst. 5 až 7 a čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 považovat v souladu s judikaturou citovanou v bodě 67 výše za ustanovení, která dostatečně jasně vymezují rozsah a způsoby výkonu prostoru pro uvážení svěřeného Jednotnému výboru vzhledem k stanovenému legitimnímu cíli, takže poskytují přiměřenou ochranu proti svévoli a jednotlivci mohou s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu uvedených ustanovení.

87 Pokud určité ustanovení svěřuje unijním orgánům nebo institucím pravomoc ukládat finanční zátěž, je třeba s ohledem na všechny relevantní skutečnosti určit, zda dostatečně jasně vymezuje rozsah a způsob výkonu takové pravomoci, aby jednotlivci mohli předvídat podmínky, za kterých bude takový poplatek uložen (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, body 319 až 321).

88 Zejména je třeba posoudit, zda obezřetný hospodářský subjekt, který si v případě potřeby obstará služby právního a ekonomického poradenství, může s dostatečnou přesností předvídat metodu stanovení i výši takové zátěže, přičemž skutečnost, že tento hospodářský subjekt není s to předem znát přesnou výši této zátěže, kterou orgán nebo instituce Unie v jednotlivých případech uloží, nemůže představovat porušení zásady právní jistoty (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 17. června 2010, Lafarge v. Komise, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 95, a ze dne 18. července 2013, Schindler Holding a další v. Komise, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 58 a citovaná judikatura).

89 V tomto ohledu je třeba zejména posoudit, zda se unijní orgán nebo instituce při výkonu svého prostoru pro uvážení řídí určitými objektivními ukazateli, které umožňují jednotlivcům předvídat s dostatečnou přesností metodu výpočtu a výši zátěže, která bude uložena. Mezi tyto ukazatele patří zejména pravidla jednání, která si unijní orgán nebo instituce v této oblasti samy uložily a která omezují jejich prostor pro uvážení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. června 2010, Lafarge v. Komise, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 95). Takové indicie však mohou vyplývat i z ustálené, známé a přístupné správní praxe tohoto orgánu nebo této instituce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2012, Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, T-400/09, nezveřejněný, EU:T:2012:675, bod 31).

90 Stejně tak jasná definice výsledku, kterého má být dosaženo, v použitelné právní úpravě může pro jednotlivce představovat relevantní indicii umožňující předvídat, jak bude unijní orgán nebo instituce vykonávat svůj prostor pro uvážení (obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 100). To platí tím spíše, pokud je v dotčené právní úpravě stanovena konkrétní metoda nebo postup za účelem dosažení tohoto výsledku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. května 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 101).

91 V projednávané věci je třeba v první řadě uvést, že použitelná právní úprava stanoví výsledek, jehož má být dosaženo a podle něhož musí dostupné finanční prostředky v Jednotném fondu pro řešení krizí dosáhnout do konce osmiletého počátečního období, které počíná dnem 1. ledna 2016 (dále jen „počáteční období“), konečné cílové úrovně, jakož i metodu k dosažení tohoto výsledku, což snižuje dopad prostoru pro uvážení, který Jednotný výbor vykonává při stanovování příspěvků předem. Zaprvé výše příspěvku předem každé instituce závisí na výši roční cílové úrovně, kterou stanoví Jednotný výbor podle čl. 69 odst. 1 a 2 nařízení č. 806/2014 na základě jeho odhadu částky, která k 31. prosinci 2023 odpovídá nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů ve všech zúčastněných členských státech.

92 Zadruhé, jak vyplývá z bodu 12 výše, příspěvek předem, který má uhradit každá instituce, je stanoven zejména na základě základního ročního příspěvku, který se vypočítá z částek čistých závazků dotyčných institucí. Jednotný výbor přitom nemá při určování těchto částek žádný prostor pro uvážení. Dotyčná instituce navíc zná výši svých čistých závazků a může mít přístup k celkové částce čistých závazků ostatních institucí, aniž může, z důvodu ochrany obchodního tajemství, požadovat přístup k důvěrným individuálním údajům ostatních institucí za účelem ověření výpočtu uvedených částek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, body 114 až 125).

93 Ve druhé řadě se základní roční příspěvek upravuje podle rizikového profilu dotyčné instituce, přičemž podle čl. 9 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku pohybují v rozmezí 0,8 až 1,5.

94 Tato úprava se vypočítává na základě posouzení čtyř souborů ukazatelů rizik stanovených v článku 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Jak přitom bylo uvedeno v bodě 62 výše, žalobkyně Tribunálu nepředložila žádnou skutečnost k prokázání nejasnosti prvních tří souborů, přičemž tyto soubory určují podle čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci 80 % rizikového profilu každé instituce.

95 Stejně tak žalobkyně nenamítala nejasnost ukazatele rizika „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, který je součástí souboru ukazatelů rizik IV a má podle čl. 7 odst. 4 prvního pododstavce písm. c) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rámci tohoto souboru váhu 10 %.

96 Z toho vyplývá, že ukazatele rizika, na jejichž nejasnost žalobkyně poukazuje a ohledně nichž má Jednotný výbor určitý prostor pro uvážení, mají vliv na rizikový profil instituce pouze do výše, která nepřesahuje 20 %. Kromě toho je dopad těchto ukazatelů na konečnou výši příspěvku předem omezen také tím, že Jednotný výbor nemá žádný prostor pro uvážení ohledně stanovení výše základního ročního příspěvku a úprava tohoto příspěvku podle rizikového profilu instituce je, jak bylo připomenuto v bodě 93 výše, jasně ohraničena v předem vymezeném rozpětí od 0,8 do 1,5.

97 Za těchto podmínek nelze rozsah a způsob výkonu prostoru pro uvážení, který Jednotnému výboru přiznávají čl. 6 odst. 5 až 7 a čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, považovat za nedostatečně vymezené nebo za nedostatečně jasně definované vzhledem k stanovenému legitimnímu cíli, a nelze tedy mít za to, že neposkytují přiměřenou ochranu proti svévoli.

98 To platí tím spíše, že žalobkyně je obezřetným hospodářským subjektem, který může případným obstaráním si služeb právního a ekonomického poradenství s dostatečnou přesností předvídat metodu výpočtu a výši svého příspěvku předem.

99 Tento závěr není zpochybněn tvrzením žalobkyně, že články 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou v rozporu se zásadou právní jistoty z důvodu, že Jednotný výbor využil uvážení svěřeného těmito ustanoveními prostřednictvím mezitímních rozhodnutí, která nebyla zveřejněna nebo jinak zpřístupněna.

100 Případné přijetí či nedostupnost takových rozhodnutí je totiž přičitatelné Jednotnému výboru a není upraveno v článcích 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

101 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že žalobkyně neprokázala, že články 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou v rozporu se zásadou právní jistoty.

102 První výtka druhé části čtvrtého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

2) Ke druhé výtce, vycházející z toho, že Komise mohla stanovit jinou metodu výpočtu příspěvků předem

103 Žalobkyně tvrdí, že Komise mohla stanovit metodu výpočtu příspěvků předem, která by zohledňovala pouze údaje dotyčné instituce, takže by nebylo nutné použít důvěrné údaje ostatních institucí. Taková metoda výpočtu by tak žalobkyni umožnila lépe pochopit rozsah jejích povinností, a nebyla by tedy v rozporu se zásadou právní jistoty.

104 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

105 Úvodem je třeba připomenout, že v kontextu přenesené pravomoci ve smyslu článku 290 SFEU má Komise v rámci výkonu pravomocí, které jsou jí svěřeny, širokou posuzovací pravomoc, zejména pokud má provést komplexní posouzení a hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. května 2017, Dyson v. Komise (C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 53 a citovaná judikatura).

106 Tak je tomu v případě stanovení kritérií pro úpravu příspěvků předem v poměru k rizikovému profilu podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59.

107 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zvláštní povaha těchto příspěvků předem spočívá – jak plyne z bodů 105 až 107 odůvodnění směrnice 2014/59 a z bodu 41 odůvodnění nařízení č. 806/2014 – v zajištění toho, že finanční sektor poskytne na základě pojistného principu dostatečný objem finančních prostředků pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, tak aby tento mechanismus mohl plnit své úkoly, a zároveň v pobízení dotyčných institucí k působení podle méně rizikového modelu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113).

108 V této souvislosti, a jak vyplývá z bodu 114 odůvodnění směrnice 2014/59, unijní normotvůrce pověřil Komisi, aby aktem v přenesené pravomoci upřesnila, jakým způsobem má dojít k úpravě příspěvků institucí do mechanismů financování pro řešení krizí v poměru k jejich rizikovému profilu.

109 Stejně tak bod 107 odůvodnění této směrnice upřesňuje, že v zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k působení podle méně rizikového modelu by příspěvky do vnitrostátních mechanismů financování měly zohledňovat kreditní, likvidní a tržní riziko, které institucím vzniká.

110 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise musela při vypracování pravidel pro úpravu příspěvků předem v poměru k rizikovému profilu institucí sledovat dva související cíle, které spočívají zaprvé v zajištění toho, aby byla zohledněna různá rizika vyplývající z činností bankovních nebo obecněji finančních institucí, a zadruhé v pobídce, aby tyto instituce působily podle méně rizikového modelu.

111 Jak přitom vyplývá z dokumentů souvisejících s přijetím nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a to zejména z dokumentů „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund“ [Technická studie JRC na podporu prováděcích právních předpisů Komise o příspěvcích založených na rizicích do (jednotného) fondu pro řešení krizí, dále jen „technická studie JRC“] a „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements“ (Pracovní dokument útvarů Komise: odhady použití navrhované metodiky pro výpočet příspěvků do mechanismů financování pro řešení krizí), vypracování takových pravidel vyžadovalo komplexní posouzení a hodnocení ze strany Komise, jelikož musela zkoumat různé skutečnosti, s ohledem na něž jsou vyhodnocovány různé druhy rizik v bankovním a finančním sektoru.

112 Za těchto podmínek se přezkum unijního soudu, pokud jde o metodu úpravy základních ročních příspěvků podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, musí omezit na přezkum toho, zda výkon posuzovací pravomoci přiznané Komisi není stižen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda Komise zjevně nepřekročila meze této pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. července 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60).

113 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že žalobkyně nevysvětluje, jak pouhá skutečnost, že Komise mohla stanovit jinou metodu výpočtu příspěvků předem, než je metoda zavedená nařízením v přenesené pravomoci 2015/63, vede k tomu, že toto nařízení v přenesené pravomoci je stiženo takovým zjevným pochybením nebo takovým zneužitím pravomoci, že zjevně překračuje meze posuzovací pravomoci přiznané Komisi nebo porušuje požadavky zásady právní jistoty, které byly připomenuty v bodě 64 výše.

114 Zadruhé je pravda, že žalobkyně nemůže z důvodu absence údajů o ostatních institucích, na které se vztahuje obchodní tajemství, a které jí tedy nemohou být sděleny, vypočítat dopředu přesnou výši příspěvků předem, kterou musí uhradit.

115 Jak však bylo uvedeno v bodě 41 výše, použití údajů, na které se vztahuje obchodní tajemství, Jednotným výborem implikuje samotná zásada metody výpočtu příspěvků předem, která vyplývá ze směrnice 2014/59 a z nařízení č. 806/2014, jejichž platnost nebyla zpochybněna.

116 Za těchto podmínek nepředstavuje pouhá skutečnost, že Komise mohla přijmout jinou metodu výpočtu příspěvků předem, porušení zásady právní jistoty.

117 Tato výtka musí být tedy zamítnuta.

3) Ke třetí výtce, vycházející z porušení článku 12 nařízení č. 2016/1011

118 Žalobkyně tvrdí, že články 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nesplňují požadavek stanovený v čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. 2016, L 171, s. 1). Podle tohoto ustanovení je pro stanovení referenční hodnoty v oblasti regulace finančních trhů nezbytné použít metodiku, která „má jasná pravidla určující, jakým způsobem a kdy lze při stanovování referenční hodnoty uplatňovat volnost rozhodování“.

119 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

120 Je třeba uvést, že nařízení 2016/1011 se týká, jak vyplývá již z jeho názvu, indexů, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů.

121 Z tohoto důvodu se nařízení 2016/1011 nemůže použít na výpočet příspěvků předem. Žalobkyně proto nemůže tvrdit, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 není slučitelné s požadavky transparentnosti a přesnosti vyplývajícími z článku 12 uvedeného nařízení.

122 Tato výtka musí být tedy zamítnuta.

c) Závěry ke čtvrtému žalobnímu důvodu

123 S ohledem na výše uvedené musí být čtvrtý žalobní důvod zamítnut.

2. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž je v rozporu s řadou norem vyšší právní síly

124 Pátý žalobní důvod se skládá ze čtyř částí.

a) K první části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 s čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 a čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013

125 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je neslučitelný s čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 a čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 v rozsahu, v němž stanoví relativní váhu ukazatele rizika ISO, která rozlišuje mezi institucemi patřícími do téhož ISO, neboť Jednotný výbor musí při použití této váhy zohlednit relativní váhu ukazatele „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

126 Konkrétně uvádí, že ochranný účinek ISO existuje podle čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 ve velkém a stejném rozsahu pro všechny instituce, které jsou členy tohoto systému. Navíc podle čl. 113 odst. 7 písm. b) nařízení č. 575/2013 existuje záruka, že všechny prostředky ISO budou použity před tím, než bude možné požádat o mimořádnou finanční podporu z veřejných zdrojů.

127 Za těchto podmínek je žalobkyně toho názoru, že rozlišování mezi institucemi patřícími do téhož ISO na základě ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ podle čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozporu s jednotným a koherentním zacházením se všemi členy tohoto systému ISO, které vyžaduje čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 a čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013.

128 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

129 Článek 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že Jednotný výbor při použití ukazatele rizika ISO přihlédne k relativní váze ukazatele „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

130 Z toho vyplývá, že je-li součástí téhož ISO více institucí, lze institucím, kterým je u ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ přiznána lepší váha než ostatním členům tohoto ISO, přiznat u ukazatele rizika ISO příznivější váhu oproti těmto ostatním členům.

131 V tomto kontextu z čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 vyplývá, že Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž upřesní pojem základních ročních příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, s „přihlédnutím“ ke skutečnosti, že instituce je součástí ISO.

132 V článku 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 ani jinde v tomto článku přitom není upřesněno, jakým způsobem musí Komise tuto příslušnost k ISO zohlednit. Není tedy stanoveno, že Komise musí přiřadit stejnou váhu všem institucím, které jsou součástí téhož ISO.

133 Kromě toho, jak vyplývá z bodů 107 až 111 výše, Komise má širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o metodu úpravy základních ročních příspěvků podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, včetně stanovení kritéria týkajícího se příslušnosti institucí k ISO. Přezkum ze strany unijního soudu se proto musí omezit na posouzení toho, zda výkon této posuzovací pravomoci není stižen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda Komise zjevně nepřekročila meze této pravomoci.

134 V této souvislosti nejprve Jednotný výbor a Komise vysvětlily, aniž jim bylo v tomto ohledu oponováno, že členové takového ISO, jako je systém, jehož členem je žalobkyně, nemají bezpodmínečný nárok získat od tohoto ISO podporu, která by pokrývala veškeré jejich závazky, ale že ISO má určitý prostor pro uvážení při rozhodování, zda je zapotřebí některému z jeho členů podporu poskytnout, či nikoli.

135 Jednotný výbor a Komise dále uvedly, že selhání instituce s rozsáhlou a komplexní rozvahou by mohlo zcela vyčerpat finanční prostředky takového systému ISO. Žalobkyně přitom nepředložila důkazy ke zpochybnění tohoto tvrzení.

136 Kromě toho žalobkyně nepředložila Tribunálu žádný konkrétní důkaz, kterým by byla zpochybněna skutečnost, že ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ umožňuje posoudit, zda má instituce rozsáhlou a komplexní rozvahu.

137 Za těchto okolností žalobkyně neprokázala, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je stižen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo že zjevně překračuje meze posuzovací pravomoci, kterou Komisi přiznává čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59.

138 Pokud jde konečně o námitku protiprávnosti vycházející z neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 s čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013, je třeba nejprve konstatovat, že posledně uvedené ustanovení definuje podmínky povolení ISO pro obezřetnostní účely, a nikoli výpočet příspěvků předem.

139 Je pravda, že podle čl. 2 odst. 1 bodu 8 směrnice 2014/59 může Jednotný výbor zohlednit pouze ISO, které byly uznány v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013. Znění čl. 113 odst. 7 tohoto nařízení však nijak nezakazuje, aby se při výpočtu příspěvků předem rozlišovalo mezi institucemi, které jsou členy téhož ISO.

140 Kromě toho čl. 113 odst. 7 písm. b) nařízení č. 575/2013 sice stanoví, že k tomu, aby byl ISO uznán pro obezřetnostní účely, musí být schopen poskytnout v rámci svého závazku svým členům nutnou podporu z finančních prostředků, které má okamžitě k dispozici, avšak toto ustanovení nejde tak daleko, aby vyžadovalo, že ISO musí mít dostatečné prostředky k tomu, aby zabránil řešení krize všech svých členů, včetně všech velkých institucí.

141 Tento závěr není vyvrácen článkem 5 obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2016/1994 ze dne 4. listopadu 2016 o postupu při uznávání [ISO] pro obezřetnostní účely ze strany vnitrostátních příslušných orgánů podle nařízení č. 575/2013 (Úř. věst. 2016, L 306, s. 37), na který poukazuje žalobkyně. Ani toto ustanovení, které obsahuje pokyny k provádění čl. 113 odst. 7 písm. b) nařízení č. 575/2013, nestanoví, že systém ISO musí mít dostatečné prostředky k tomu, aby zabránil řešení krize všech svých členů.

142 S ohledem na výše uvedené musí být první část pátého žalobního důvodu zamítnuta.

b) Ke druhé části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se „zásadou výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“ a zásadou rovného zacházení

143 Druhá část pátého žalobního důvodu je rozdělena v podstatě do dvou výtek.

1) K první výtce, vycházející z porušení „zásady výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“

144 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je v rozporu se „zásadou výpočtu příspěvků v poměru k riziku“, která vyplývá ze zásady proporcionality zakotvené v článcích 16, 17 a 52 Listiny, čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59.

145 S ohledem na tuto zásadu není jasně a zřetelně rozpoznatelné, jakým způsobem ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ odráží riziko řešení krize žalobkyně v souladu s čl. 6 odst. 5 druhým pododstavcem nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

146 Podle názoru žalobkyně neexistuje navíc dostatečně objektivní souvislost mezi ukazatelem rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, uvedeným v čl. 7 odst. 4 prvním pododstavci písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a ukazatelem rizika členství v ISO, který je stanoven v čl. 7 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) téhož nařízení v přenesené pravomoci, která by odůvodnila relativní váhu posledně uvedeného ukazatele.

147 Žalobkyně také tvrdí, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tím, že tyto dva ukazatele rizika uvádí do vzájemné spojitosti, zavádí dvojí zohlednění prvního ukazatele rizika, který byl zohledněn již při výpočtu příspěvku předem podle čl. 6 odst. 5 písm. a) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

148 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

149 Aniž je nutné zkoumat, zda směrnice 2014/59 nebo jiné pravidlo unijního práva zakotvuje „zásadu výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“, musí být první výtka druhé části pátého žalobního důvodu chápána tak, že žalobkyně má v podstatě za to, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je stižen zjevně nesprávným posouzením, neboť brání tomu, aby Jednotný výbor přiměřeně přizpůsobil základní roční příspěvky skutečnému rizikovému profilu institucí.

150 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že z bodů 107 až 111 výše vyplývá, že Komise má při provedení čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 širokou posuzovací pravomoc.

151 Dále je nutno poukázat na to, že žalobkyně nepředložila Tribunálu žádný konkrétní důkaz, kterým by zpochybnila tvrzení Jednotného výboru, že ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ představuje objektivní kritérium, které v rámci čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 umožňuje vyhodnotit pravděpodobnost, že instituce požádá ISO o podporu, kterou by tento systém nemohl poskytnout, takže této instituci hrozí řešení krize. Nic tedy nenasvědčuje tomu, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neumožňuje upravit příspěvek předem v poměru ke skutečnému rizikovému profilu dotyčné instituce.

152 A konečně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, metoda stanovená v čl. 7 odst. 4 druhém pododstavci nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nevede k dvojímu zohlednění ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

153 Zaprvé ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ se použije na základě čl. 6 odst. 5 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 na všechny instituce, jejichž příspěvek předem je upraven v poměru k jejich rizikovému profilu. Naproti tomu pro účely použití čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce tohoto nařízení v přenesené pravomoci se uvedený ukazatel rizika použije pouze na ty z nich, které jsou členy ISO. Zadruhé podle čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 má ukazatel rizika „obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ za cíl vyhodnotit rizika u dané instituce zejména z důvodu aktiv, která má ve své rozvaze, z důvodu modelu podnikání a organizační struktury. Pokud se naproti tomu tento ukazatel rizika použije v rámci čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce tohoto nařízení v přenesené pravomoci, použije se ke stanovení váhy ukazatele rizika ISO a jeho cílem je vyhodnotit rizika, která instituce příslušející k ISO představuje pro schopnost uvedeného ISO zasáhnout na podporu svých členů. Jak totiž

vyplývá z úvah v bodech 163 a 164 výše, rizika hodnocená pomocí uvedeného ukazatele rizika se mohou mezi jednotlivými institucemi lišit a mohou být dokonce natolik vysoká, že ISO nebude s to absorbovat tato rizika v případě selhání instituce, která je jeho členem.

154 Za těchto okolností není čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stižen zjevně nesprávným posouzením, jestliže stanoví, že v rámci postupu určení ukazatele rizika ISO je zohledňován ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

155 S ohledem na výše uvedené musí být první výtka druhé části pátého žalobního důvodu zamítnuta.

2) Ke druhé výtce, týkající se porušení zásady rovného zacházení

156 Žalobkyně tvrdí, že v samotné povaze ISO je chránit všechny své členy bez ohledu na jejich konkrétní rizikovou situaci, takže žádná instituce nemůže být individuálně uvedena do režimu řešení krize, dokud ISO existuje a plní svou funkci. Příslušnost k ISO je tedy okolností, která činí všechny dotyčné instituce srovnatelnými.

157 Článek 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tím, že umožňuje rozlišování mezi těmito institucemi, je podle názoru žalobkyně v rozporu se zásadou rovného zacházení zakotvenou v článku 20 Listiny. Podle žalobkyně totiž neexistuje žádné objektivní kritérium, které by mohlo toto rozlišování odůvodnit. Kritérium stanovené v čl. 6 odst. 5 druhém pododstavci nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a sice „s jakou pravděpodobností by v dané instituci mohl být zaveden režim řešení krize“, nemá objektivní souvislost s kritériem skutečně použitým v čl. 7 odst. 4 tohoto nařízení v přenesené pravomoci ke stanovení váhy ukazatele rizika ISO, a sice ukazatelem rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

158 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

159 Článek 20 Listiny zakotvuje zásadu rovného zacházení, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudek ze dne 3. února 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, bod 95).

160 V tomto ohledu je třeba nejprve zkoumat, zda se taková instituce příslušející k určitému ISO, jako je žalobkyně, nachází v situaci, která je srovnatelná se situací, v níž se nacházejí ostatní instituce, které jsou členy téhož ISO.

161 Podle ustálené judikatury se srovnatelný charakter odlišných situací posuzuje s ohledem na veškeré prvky, které je charakterizují. Tyto prvky musí být zejména určeny a posuzovány ve světle předmětu a cíle aktu, který zakládá dotčené odlišení. Mimoto musejí být zohledněny zásady a cíle oblasti, do níž tento akt spadá (viz rozsudek ze dne 3. února 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, bod 99 a citovaná judikatura).

162 Pokud jde o zásady a cíle oblasti, do níž spadá nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, je třeba připomenout, že zvláštní povaha příspěvků předem spočívá, jak vyplývá z bodů 105 až 107 odůvodnění směrnice 2014/59 a z bodu 41 odůvodnění nařízení č. 806/2014, v zajištění toho, že finanční sektor poskytne na základě pojistného principu dostatečný objem finančních prostředků pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, tak aby tento mechanismus mohl plnit své úkoly,

a zároveň v pobízení dotyčných institucí k působení podle méně rizikového modelu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113).

163 S ohledem na tyto zásady a cíle je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se všechny instituce, které jsou členy určitého ISO, nenacházejí nutně a pouze z důvodu této příslušnosti ve srovnatelné situaci. Jak totiž uvedl Jednotný výbor, aniž tomu žalobkyně oponovala, členové takového ISO, jako je ISO, jehož členem je žalobkyně, nemají bezpodmínečný nárok na získání podpory od ISO, která by pokrývala veškeré jejich závazky, neboť ISO má při rozhodování, zda některému členovi poskytne podporu, určitý prostor pro uvážení.

164 Jednotný výbor a Komise dále uvedly, že selhání instituce s rozsáhlou a komplexní rozvahou by mohlo na rozdíl od případu selhání institucí s menšími a jednoduššími rozvahami zcela vyčerpat finanční prostředky ISO. Žalobkyně přitom ani nepředložila důkazy ke zpochybnění tohoto tvrzení.

165 A konečně, jak vyplývá z bodu 151 výše, ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ představuje objektivní kritérium pro posouzení, u kterých institucí patřících do ISO hrozí riziko, že požádají tento systém o podporu, kterou by nebyl schopen poskytnout. Tento ukazatel tedy představuje objektivní kritérium pro posouzení, které instituce se ohledně takového rizika nacházejí ve srovnatelné situaci. To platí tím spíše, že uvedené kritérium je zjevně v souladu s jedním z hlavních cílů jednotného mechanismu pro řešení krizí, kterým je pobídka institucí, aby působily podle méně rizikového modelu.

166 Z tohoto důvodu musí být druhá výtka druhé části pátého žalobního důvodu zamítnuta, jelikož žalobkyně nemůže důvodně tvrdit, že se všechny instituce patřící do téhož ISO nacházejí ve srovnatelné situaci.

c) Ke třetí části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou právní jistoty

167 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nesplňuje požadavky zásady právní jistoty. Toto ustanovení podle ní zejména jasně nevysvětluje, jak musí Jednotný výbor přihlédnout k „relativní váze ukazatele [„obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“]“. Norma je podle názoru žalobkyně natolik neurčitá, že Jednotný výbor mohl instituce přiřadit rovněž do dvou nebo do více než tří intervalů.

168 Toto ustanovení navíc ponechává Jednotnému výboru volnost při výběru faktorů, které považuje za vhodné k rozdělení institucí do jednotlivých intervalů, takže nelze vyloučit svévolný postup.

169 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

170 Zaprvé z čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 dostatečně jasně vyplývá, že v rámci ukazatele rizika ISO je Jednotný výbor povinen přidělit instituce do intervalů na základě vah, které zohledňují dílčí ukazatele rizika tvořící ukazatel „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

171 Zadruhé je pravda, že v bodech 68 až 85 výše bylo uvedeno, že čl. 6 odst. 6 a čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 přiznávají Jednotnému výboru prostor pro uvážení při určení ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ a určení váhy ukazatele rizika ISO.

172 Jak však bylo konstatováno v bodech 86 až 97 výše, z nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že rozsah a způsob výkonu tohoto uvážení jsou vymezeny dostatečně jasně, takže institucím umožňují s dostatečnou přesností předvídat metodu určení ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

173 Z tohoto důvodu musí být třetí část pátého žalobního důvodu zamítnuta.

d) Ke čtvrté části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou zohlednění veškerých skutečností

174 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je v rozporu se zásadou zohlednění veškerých skutečností. Pravděpodobnost, že bude řešena krize instituce, jež je členem ISO, nemůže být totiž určena pouze na základě ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“. Podle jejího názoru musí být zohledněny rovněž další podstatné faktory, které určují rizikový profil z hlediska pravděpodobnosti řešení krize.

175 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

176 Pokud žalobkyně poukazuje na porušení „zásady zohlednění veškerých skutečností“, je třeba tuto výtku chápat tak, že má na mysli zásadu řádné správy zakotvenou v článku 41 Listiny, jež ukládá unijním orgánům a institucím povinnost pečlivě a nestranně zkoumat veškeré skutečnosti významné z hlediska projednávané věci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14, a ze dne 23. září 2009, Estonsko v. Komise, T-263/07, EU:T:2009:351, bod 99 a citovaná judikatura).

177 Žalobkyně však v této souvislosti pouze tvrdí, že Komise při přijímání čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nezohlednila některé „podstatné faktory“, které by mohly mít vliv na pravděpodobnost řešení krize instituce, která je členem ISO, avšak neupřesňuje, o jaké faktory se jedná a proč byla Komise povinna je zohlednit.

178 Čtvrtá část pátého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

e) Závěry k pátému žalobnímu důvodu

179 S ohledem na výše uvedené musí být pátý žalobní důvod zamítnut.

3. K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti článků 6, 7 a 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž jsou v rozporu s řadou norem vyšší právní síly

180 Žalobkyně tvrdí, že články 6, 7 a 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou v rozporu se „zásadou výpočtu příspěvku v poměru k riziku“, jakož i s články 16 a 20 Listiny, zásadou proporcionality a „zásadou zohlednění veškerých skutečností“, jelikož tato ustanovení

definují soubory ukazatelů a ukazatele rizika, jakož i postup a vzorce pro jejich kombinaci, na základě „idealizovaného obrazu, který neodpovídá reálným podmínkám a skutečné situaci všech institucí [povinných hradit příspěvky předem upravené podle jejich rizikového profilu]“.

181 Určení váhy ukazatelů rizika a jejich použití v příloze I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 totiž podle žalobkyně vede k vytvoření intervalů a k přiřazování jednotlivých institucí do těchto intervalů, která pro takové instituce, jako je žalobkyně, způsobují objektivně neodůvodněnou, nepřiměřenou a diskriminační zátěž.

182 Jak podle žalobkyně konkrétně vyplývá z přílohy II napadeného rozhodnutí, použití přílohy I (oddíl „Krok 2“) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vede k vytvoření příliš širokého rozpětí hodnot u prvního a posledního intervalu. Například u ukazatele rizika „aktiva vážená v závislosti na tržním riziku vydělená celkovými aktivy“ – který je součástí souboru ukazatelů rizik IV – spadá žalobkyně u části příspěvku předem vypočtené na unijním základě se svou hodnotou [*důvěrné*] [1] % do intervalu [*důvěrné*], [*důvěrné*] a je postavena na roveň instituci, která má hodnotu [*důvěrné*]krát vyšší, a sice [*důvěrné*] %, ačkoli [*důvěrné*]. Totéž platí pro část tohoto ukazatele vypočtenou na vnitrostátním základě, jakož i pro další ukazatele rizika, jako je ukazatel „expozice derivátů, vydělená kmenovým kapitálem tier 1“.

183 Žalobkyně mimoto uvádí, že z přílohy II napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že pokud jde o šest z devíti ukazatelů souboru ukazatelů rizik IV uvedených v čl. 6 odst. 5 prvním pododstavci písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nebylo několik intervalů naplněno, zatímco první intervaly vždy zahrnují velmi vysoký počet institucí, což není v souladu se zněním přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci, podle něhož musí Jednotný výbor do každého intervalu přiřadit stejný počet institucí. To dokládá, že Komise vytvořila právní úpravu, jejíž použití vede k nekonzistentním výsledkům, které neodrážejí rizikový profil institucí povinných hradit příspěvky předem.

184 Jednotný výbor a Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

185 V první řadě je třeba zkoumat slučitelnost oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou rovného zacházení zakotvenou v článku 20 Listiny.

186 S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 159 výše je třeba nejprve zkoumat, zda se tyto instituce nacházejí ve srovnatelné situaci.

187 Podle oddílu nadepsaného „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 Jednotný výbor nejprve vypočítá počet intervalů, aby porovnal instituce z hlediska jednotlivých ukazatelů a dílčích ukazatelů rizika. Ve druhé fázi musí Jednotný výbor přiřadit ke každému intervalu v zásadě stejný počet institucí, přičemž nejprve přiřadí do prvního intervalu instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele. Ve třetí fázi přidělí Jednotný výbor všem institucím zahrnutým do daného intervalu stejné hodnocení, nazvané „diskretizovaný ukazatel“, který musí zohlednit při zbývajícím výpočtu jejich multiplikátoru pro úpravu příspěvku.

188 Není vyloučeno, že použití této metody, nazvané binning, („rozdělování do intervalů“) uvedené v oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 může fakticky vést k situacím, kdy instituce s hodnotami u určitého ukazatele rizika, které se blíží hodnotám institucí přidělených do předchozího intervalu, budou přesto přiděleny do následného intervalu,

[1] – Skryté důvěrné údaje.

který zahrnuje instituce, jež u téhož ukazatele rizika vykazují hodnoty, které mohou někdy být výrazně vyšší. Tento důsledek vyplývá z použití pravidla stanoveného v bodě 3 oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, podle něhož Jednotný výbor přidělí do každého intervalu v zásadě stejný počet institucí.

189 Za účelem posouzení, zda se instituce přidělené do téhož intervalu, které však vykazují u stejného ukazatele rizika značně odlišné hodnoty, nacházejí ve srovnatelné situaci, je třeba s ohledem na judikaturu citovanou v bodech 161 a 162 výše zohlednit cíle jednotného mechanismu pro řešení krizí, a zejména cíl, který směřuje k pobídce, aby instituce působily podle méně rizikového modelu.

190 Je třeba konstatovat, že vzhledem ke skutečnosti, že jeden z hlavních cílů jednotného mechanismu pro řešení krizí spočívá v pobídce institucí k působení podle méně rizikového modelu, se instituce přidělené do téhož intervalu, které však vykazují u stejného ukazatele rizika značně odlišné hodnoty, nenacházejí ve srovnatelných situacích, neboť mají odlišné charakteristiky z hlediska stupně rizik měřeného tímto ukazatelem.

191 Jak však vyplývá z bodu 187 výše, s těmito institucemi je zacházeno stejně, neboť jsou přiděleny do téhož intervalu, který se vztahuje k danému ukazateli rizika, a je jim tedy přidělen tentýž diskretizovaný ukazatel, který Jednotný výbor zohlední při výpočtu multiplikátoru pro úpravu příspěvků.

192 Je-li však s osobami nacházejícími se v odlišných situacích zacházeno stejně, není zásada rovného zacházení porušena, pokud je takové zacházení náležitě odůvodněno (viz rozsudek ze dne 7. března 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, bod 52 a citovaná judikatura).

193 Je tomu tak tehdy, je-li toto zacházení v souladu s právně přípustným cílem opatření, které ve svém důsledku takové zacházení zavádí, a je-li tomuto cíli přiměřené (viz rozsudek ze dne 7. března 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, bod 53 a citovaná judikatura).

194 V této souvislosti Soudní dvůr uznal, že stanovení obecných pravidel, která jsou snadno uplatnitelná a snadno kontrolovatelná příslušnými orgány, jsou pro unijní orgán legitimním cílem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. února 2015, Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, bod 33, a ze dne 7. března 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, bod 60).

195 V projednávané věci je třeba uvést, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je s tímto cílem v souladu.

196 V nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je totiž stanovena metoda pro úpravu příspěvků předem podle rizikového profilu institucí, která spočívá v porovnání jejich rizikových profilů na základě hodnot, které tyto instituce obdrží u řady ukazatelů rizika.

197 Metoda „binning“, která je popsána v bodě 187 výše, umožňuje Jednotnému výboru účinně zpracovat velké množství údajů, které musí zohlednit při porovnání uvedeném v bodě 196 výše, a zároveň v co největším možném rozsahu zamezit tomu, aby tzv. extrémní hodnoty, tedy hodnoty s velkou odchylkou od průměru, vedly ke zkresleným srovnáním.

198 Jak totiž vyplývá zejména z technické studie JRC týkající se nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jedním z cílů metody „binning“ je stanovit jednoduchou metodu pro porovnání velkého počtu údajů vykázaných institucemi, jejichž příspěvek předem je upraven podle jejich rizikového

profilu. Tato metoda také umožňuje zabránit tomu, aby instituce s obzvláště zápornými hodnotami u některých ukazatelů rizika přesto obdržely výsledek, který u tohoto ukazatele vypovídá o nízkém rizikovém profilu, neboť existují některé instituce s extrémními hodnotami.

199 Pokud jde dále o přiměřenost metody „binning“ vzhledem k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou, je třeba připomenout, jak vyplývá z bodů 107 až 111 výše, že Komise má při provádění čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 širokou posuzovací pravomoc.

200 Za těchto podmínek a v souladu s judikaturou (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. června 2015, Gauweiler a další, C-62/14, EU:C:2015:400, body 80, 81 a 91; ze dne 30. listopadu 2022, Trasta Komercbanka a další v. ECB, T-698/16, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2022:737, body 221 a 222 a citovaná judikatura, a ze dne 21. prosince 2022, Firearms United Network a další v. Komise, T-187/21, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2022:848, body 122 a 123 a citovaná judikatura) se musí přezkum dodržení zásady proporcionality prováděný Tribunálem omezit na přezkum toho, zda je metoda „binning“ zjevně nepřiměřená ve vztahu k cíli, který Komise zamýšlí sledovat, zda zjevně nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné, nebo zda nezpůsobuje nepříznivé důsledky, které jsou zjevně nepřiměřené sledovanému cíli.

201 Pokud jde o otázku, zda metoda „binning“ umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, který byl upřesněn v bodech 197 a 198 výše, je třeba poznamenat, že tato metoda je uznávanou statistickou metodou, jak vyplývá zejména z technické studie JRC. Uvedená metoda rovněž používá objektivní kritéria pro stanovení příspěvků předem, a to zejména matematický vzorec stanovený v bodě 2 oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

202 Metoda „binning“ navíc umožňuje snadno porovnat údaje velkého počtu institucí a účinně a objektivně vypočítat jejich příspěvky předem.

203 Za těchto podmínek umožňuje tato metoda dosáhnout sledovaného cíle spočívajícího ve stanovení jednoduché a snadno kontrolovatelné metody pro porovnání velkého počtu údajů pro účely výpočtu příspěvků předem.

204 Žalobkyně kromě toho neprokázala, že metoda „binning“ zjevně překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle. Především neprokázala, že by jiná metoda porovnání rizikových profilů institucí měla pro instituce zjevně menší nevýhody než metoda „binning“ a zároveň by umožnila dosáhnout uvedeného cíle stejně účinně.

205 A konečně je pravda, jak bylo uvedeno v bodě 188 výše, že by tato statistická metoda mohla mít fakticky za následek, že v určitých případech se instituce se značně rozdílnými hodnotami budou přesto nacházet ve stejném intervalu, jak je zjevné z přílohy II napadeného rozhodnutí. Takovou okolnost však nelze považovat za nepříznivé důsledky, které jsou zjevně nepřiměřené cíli sledovanému dotčenou právní úpravou.

206 Zaprvé je totiž třeba uvést, že úpravu příspěvků předem lze podle čl. 9 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 provést pouze v rámci rozpětí určitého koeficientu mezi 0,8 a 1,5. Základní roční příspěvek tak zůstává klíčovým prvkem pro stanovení příspěvku předem z hlediska rizikového profilu institucí.

207 Zadruhé, jak vyplývá z empirické studie provedené před přijetím nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jejíž výsledky byly shrnuty v technické studii JRC, statistický jev uvedený v bodech 188 a 205 je omezen tím, že se spíše objevuje především v posledních intervalech, a nikoli v převážné většině intervalů.

208 Zatřetí je nesporné, že instituce nacházející se v těchto posledních intervalech mají u dotčeného ukazatele rizika vyšší hodnoty než instituce přidělené do nižších intervalů.

209 Začtvrté metoda úpravy příspěvků předem podle rizikového profilu zohledňuje řadu ukazatelů rizika, jak vyplývá z článku 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Určitá instituce je tedy v závislosti na vlastních hodnotách a hodnotách ostatních institucí u každého ukazatele rizika přiřazena jako celek do více intervalů.

210 Jak přitom vyplývá z technické studie JRC uvedené v bodě 207 výše, instituce se u různých ukazatelů rizika nacházejí spíše v rozdílných intervalech. Pokud se tedy instituce nachází ohledně určitého ukazatele rizika v posledním intervalu, a je tak postavena na roveň institucím s výrazně vyššími hodnotami, je tomu zpravidla jinak u ostatních ukazatelů rizika, což umožňuje provést celkové srovnání dotyčných institucí.

211 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, že článek 20 Listiny a zásada proporcionality brání použití metody „binning“.

212 Jev popsaný v bodech 209 a 210 výše je ostatně znázorněn výpočtem příspěvku předem, který má zaplatit žalobkyně na příspěvkové období 2021, jak o tom svědčí její individuální výkaz. Pokud jde totiž o část jejího příspěvku předem vypočítanou na unijním základě, nachází se žalobkyně ohledně [*důvěrné*] v [*důvěrné*] intervalu. Naproti tomu u žádného z ukazatelů rizika, které jsou součástí souborů [*důvěrné*], se žalobkyně nenachází v [*důvěrné*] intervalu, ačkoli [*důvěrné*].

213 Situace je ostatně podobná u té části příspěvku předem žalobkyně, která byla vypočtena na vnitrostátním základě. Z jejího individuálního výkazu vyplývá, že se nachází ohledně [*důvěrné*] v [*důvěrné*] intervalu. Naproti tomu se u žádného z ukazatelů tvořících [*důvěrné*] ukazatelů rizik nenachází v [*důvěrné*] intervalu.

214 Pokud jde ve druhé řadě o výtku vycházející z porušení „zásady výpočtu příspěvků upraveného podle rizika“, není nutné vyjadřovat se k otázce, zda v unijním právu taková zásada existuje. Tuto výtku lze chápat tak, že žalobkyně Komisi ve skutečnosti vytýká, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když stanovila metodu „binning“, neboť tato metoda podle žalobkyně brání Jednotnému výboru v tom, aby přiměřeným způsobem provedl úpravu základních ročních příspěvků podle skutečného rizikového profilu institucí.

215 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 201 až 211 výše přitom žalobkyně nemůže tvrdit, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zavedla metodu „binning“.

216 Pokud jde ve třetí řadě o slučitelnost metody „binning“ s článkem 16 Listiny a zásadou zohlednění veškerých skutečností, žalobkyně neuvádí ohledně porušení tohoto článku a této zásady žádnou samostatnou a cílenou argumentaci, ale poukazuje pouze na jejich porušení.

217 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že k tomu, aby byla žaloba přípustná, je třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na nichž je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, avšak uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby, a to za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu

spravedlnosti. Každý žalobní důvod, který není dostatečně popsán v návrhu na zahájení řízení, tak musí být považován za nepřípustný. Obdobné požadavky platí i pro výtky uváděné na podporu žalobního důvodu. Tuto nepominutelnou podmínku řízení musí unijní soud zkoumat i bez návrhu (viz rozsudky ze dne 30. června 2021, Itálie v. Komise, T-265/19, nezveřejněný, EU:T:2021:392, bod 33 a citovaná judikatura, a ze dne 7. července 2021, Bateni v. Rada, T-455/17, EU:T:2021:411, bod 135 a citovaná judikatura).

218 Vzhledem k tomu, že výtky uvedené v bodě 216 nesplňují tyto požadavky, musí být odmítnuty jako nepřípustné.

219 V poslední řadě žalobkyně ve své žalobě neuvádí ohledně údajné protiprávnosti článků 6, 7 a 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nebo jiných částí přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci, než je oddíl „Krok 2“, žádnou samostatnou a cílenou argumentaci, která by šla nad rámec argumentů zkoumaných výše.

220 Z tohoto důvodu musí být námitka protiprávnosti týkající se posledně uvedených ustanovení zamítnuta.

221 S ohledem na výše uvedené musí být sedmý žalobní důvod zamítnut.

4. K desátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 první a druhé věty nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž je v rozporu s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 a „zásadou výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“

222 Žalobkyně tvrdí, že čl. 20 odst. 1 první a druhá věta nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je protiprávní z důvodu, že jelikož toto ustanovení umožňuje Jednotnému výboru nepoužít v rámci výpočtu příspěvků předem po neurčitou dobu jeden nebo více ukazatelů rizika, nejsou-li údaje pro tyto ukazatele k dispozici, porušila Komise čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, který od ní vyžadoval, aby při přijímání nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 zohlednila všechny skutečnosti stanovené v tomto ustanovení.

223 Konkrétně uvádí, že čl. 20 odst. 1 první a druhá věta nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vede k tomu, že Jednotný výbor nezohlednil pro příspěvkové období 2021 v rámci souboru „riziková expozice“ ukazatel rizika „kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec [minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL)]“, v rámci souboru „stabilita a různorodost finančních zdrojů“ ukazatel rizika „ukazatel čistého stabilního financování“ a v rámci souboru ukazatelů rizik IV ukazatele „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.

224 Z týchž důvodů je podle žalobkyně čl. 20 odst. 1 první a druhá věta nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozporu i se „zásadou výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“.

225 Jednotný výbor a Komise s touto argumentací nesouhlasí.

226 Úvodem je třeba zaprvé upřesnit, že v rámci desátého žalobního důvodu žalobkyně vznáší pouze námitku protiprávnosti čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

227 Zadruhé, aniž je nutné zkoumat, zda směrnice 2014/59 nebo jiné pravidlo unijního práva zakotvuje „zásadu výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“, musí být výtka žalobkyně vycházející z porušení této zásady chápána v tom smyslu, že jejím prostřednictvím v podstatě

tvrdí, že čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je stižen zjevně nesprávným posouzením, neboť toto ustanovení brání tomu, aby Jednotný výbor vhodným způsobem upravil základní roční příspěvky s ohledem na skutečný rizikový profil institucí.

228 Po tomto upřesnění je třeba uvést, že podle čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nadepsaného „Přechodná ustanovení“, se některý z ukazatelů rizika nepoužije, pokud informace vyžadované v souvislosti s některým ukazatelem podle přílohy II tohoto nařízení v přenesené pravomoci nejsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, a sice požadavků na oznamování v oblasti dohledu stanovených prováděcím nařízením Komise č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení č. 575/2013 (Úř. věst. 2014, L 191, s. 1), nebo případně na úrovni členských států.

229 V tomto ohledu je třeba připomenout, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 bylo přijato na základě čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, který Komisi ukládá povinnost, aby pro účely upřesnění pojmu „úprava příspěvků v poměru k rizikovému profilu institucí“ přihlédla ke všem skutečnostem uvedeným v písmenech a) až h) tohoto ustanovení.

230 Článek 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nicméně opravňuje Jednotný výbor k tomu, aby přechodně nepoužil některé z těchto skutečností, které se odrážejí v ukazatelích rizika stanovených v tomto nařízení v přenesené pravomoci.

231 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 sice ukládá Komisi povinnost „přihlédnout“ ke všem skutečnostem uvedeným v čl. 103 odst. 7 písm. a) až h) směrnice 2014/59, avšak toto ustanovení neupřesňuje, jakým způsobem tak musí učinit. Za tímto účelem a jak bylo připomenuto v bodech 107 až 111 výše, má Komise ohledně provedení tohoto ustanovení širokou posuzovací pravomoc.

232 Taková posuzovací pravomoc přitom může zahrnovat případně nutnost stanovit přechodná období pro účely použití skutečností uvedených v čl. 103 odst. 7 písm. a) až h) směrnice 2014/59, a to zejména z důvodu nedostupnosti údajů nezbytných pro výpočet ukazatelů rizika založených na těchto skutečnostech.

233 Článek 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 takové přechodné období zavádí, jelikož neumožňuje, aby Jednotný výbor nepoužil některé z těchto skutečností časově neomezeně, nýbrž pouze přechodně, jak vyplývá z nadpisu článku 20 tohoto nařízení v přenesené pravomoci, jakož i z podmínek použití jeho odstavce 1.

234 Kromě toho je třeba shodně s Jednotným výborem a Komisí uvést, že odůvodnění přechodného období stanoveného v tomto ustanovení úzce souvisí s postupnou povahou procesu zavádění obezřetnostních požadavků a odpovídajících požadavků na poskytnutí informací. Jak totiž vyplývá zejména z bodu 6 odůvodnění směrnice 2014/59, nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 bylo přijato v době, kdy tyto požadavky nebyly ještě s konečnou platností přijaty nebo byly ještě předmětem úprav. V tomto ohledu žalobkyně vážně nezpochybnila tvrzení Jednotného výboru, že příslušné orgány postupně stanoví některé z uvedených požadavků, které pak následně ovlivní údaje, které musí být k dispozici pro výpočet ukazatelů rizika stanovených v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Z toho vyplývá, že tyto údaje nezbytné pro výpočet některých z těchto ukazatelů nemusely být přinejmenším během části počátečního období k dispozici za

všechny dotyčné instituce, nebo alespoň za všechny instituce se sídlem v jednom členském státě, a nemusely být vykázány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu podle unijního nebo případně vnitrostátního práva.

235 V této souvislosti je cílem čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 zabránit tomu, aby byla institucím při výpočtu příspěvků předem případně uložena nepřiměřená nebo diskriminační zátěž právě z důvodu tohoto postupného zavádění obezřetnostních požadavků a s nimi souvisejících požadavků na informace. Tento výpočet totiž vyžaduje srovnávací postup. Jednotný výbor v tomto ohledu v podstatě vysvětlil, aniž mu v tom bylo oponováno, že pokud by údaje nezbytné pro výpočet některých ukazatelů rizika nebyly vykázány z titulu požadavků na oznamování orgánům dohledu všemi institucemi nebo alespoň všemi institucemi se sídlem v jednom členském státě, byl by povinen zohlednit údaje týkající se těchto ukazatelů, které však nejsou srovnatelné.

236 A konečně je pravda, že výjimka stanovená v čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 může vést k situaci, kdy některé ukazatele rizika stanovené v článku 6 tohoto nařízení v přenesené pravomoci zůstanou po celé počáteční období nepoužity. Takový důsledek je však zaprvé výsledkem postupného zavádění obezřetnostních požadavků, jak je uvedeno v bodě 234 výše. Zadruhé, jak vyplývá z článku 71 nařízení č. 806/2014, mají se uvedené ukazatele rizika použít i po uplynutí počátečního období.

237 Za těchto podmínek a s ohledem na úvahy uvedené v bodě 231 výše žalobkyně neprokázala, že čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je stižen zjevně nesprávným posouzením nebo zneužitím pravomoci nebo že zjevně překračuje meze široké posuzovací pravomoci, kterou Komisi přiznává čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59.

238 Desátý žalobní důvod musí být proto zamítnut.

B. K žalobním důvodům týkajícím se legality napadeného rozhodnutí

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014 ve spojení s článkem 3 nařízení č. 1

239 Ze spisu vyplývá, že k platebnímu výměru BaFin ze dne 21. dubna 2021 bylo přiloženo anglické znění napadeného rozhodnutí, včetně jeho příloh, jakož i jejich nezávazný překlad do němčiny. Podle platebního výměru je závazné pouze anglické znění napadeného rozhodnutí.

240 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014, ve spojení s článkem 3 nařízení č. 1, když uvádí, že závazná je pouze anglická verze, ačkoli si jako úřední jazyk, který měl být použit ve správním řízení, výslovně zvolila němčinu. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně výslovně nevzdala svého práva komunikovat s Jednotným výborem v němčině, nemůže tuto vadu zhojit okolnost, že Jednotný výbor vypracoval rovněž pracovní verzi napadeného rozhodnutí v němčině, a to tím spíše, že se tato verze od anglického znění napadeného rozhodnutí značně liší.

241 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

242 Podle čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014 se na Jednotný výbor vztahuje nařízení č. 1.

243 Z článku 3 nařízení č. 1 vyplývá, že texty zasílané orgánem nebo institucí členskému státu nebo osobě podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jazyce tohoto státu.

244 Podle čl. 81 odst. 4 nařízení č. 806/2014 se však Jednotný výbor může s každým vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize dohodnout na jazyku nebo jazycích, v nichž se vypracují dokumenty, které se jim zasílají nebo které zasílají tyto orgány, takže toto ustanovení představuje speciální právní úpravu ve vztahu k článku 3 nařízení č. 1.

245 Jednotný výbor přitom použil tento čl. 81 odst. 4 tak, že s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize uzavřel dohodu o praktických podmínkách spolupráce v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí, která byla potvrzena rozhodnutím Jednotného výboru SRB/PS/2018/15 ze dne 17. prosince 2018, kterým se stanoví rámec praktických ujednání pro spolupráci mezi Jednotným výborem a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí (dále jen „dohoda SRB-VO“).

246 Proto je třeba zkoumat, zda napadeným rozhodnutím byla dodržena ujednání stanovená v této dohodě.

247 Podle čl. 4 odst. 6 dohody SRB-VO jsou právní akty Jednotného výboru určené vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize za účelem jejich provedení podle vnitrostátního práva přijímány v angličtině, přičemž znění uvedených aktů v tomto jazyce je právně závazné.

248 V této souvislosti z čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81 vyplývá, že Jednotný výbor je povinen oznamovat svá rozhodnutí o výpočtu příspěvků předem relevantním vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize.

249 V souladu s tímto ustanovením Jednotný výbor v článku 2 výroku napadeného rozhodnutí uvedl, že toto rozhodnutí bude oznámeno německému vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize jako adresátovi stejně jako dalším vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize.

250 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí spadá do působnosti čl. 4 odst. 6 dohody SRB-VO.

251 V souladu s čl. 81 odst. 4 nařízení č. 806/2014 mohl tedy Jednotný výbor sepsat napadené rozhodnutí v angličtině. Za těchto podmínek mu žalobkyně nemůže vytýkat, že porušil čl. 81 odst. 1 tohoto nařízení nebo článek 3 nařízení č. 1.

252 Tento závěr není vyvrácen argumenty žalobkyně.

253 Nejprve je třeba odmítnout argument žalobkyně, že se rozhodla obdržet dokumenty od Jednotného výboru ve správním řízení v němčině, a proto jí měl Jednotný výbor napadené rozhodnutí předat v tomto jazyce.

254 I když z formuláře předloženého v příloze A.10 žaloby vyplývá, že se žalobkyně takto rozhodla, týká se tato volba pouze výměny dokumentů mezi ní a Jednotným výborem a nemůže se vztahovat na rozhodnutí o příspěvcích předem, jelikož Jednotný výbor tato rozhodnutí zasílá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize.

255 Dále nemůže obstát ani tvrzení žalobkyně, že je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, takže má právo obdržet jeho vyhotovení v němčině.

256 Zaprvé je tento argument v rozporu se zněním čl. 81 odst. 4 nařízení č. 806/2014 ve spojení s čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81 a čl. 4 odst. 6 dohody SRB-VO.

257 Zadruhé z judikatury vyplývá, že v unijním právu neexistuje obecná zásada zajišťující každé osobě právo, aby každý akt, který může ovlivnit její zájmy, byl za všech okolností sepsán v jejím jazyce, a podle které by unijní instituce byly bez výjimky povinny použít v každé situaci všechny úřední jazyky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 37 a citovaná judikatura).

258 První žalobní důvod musí být tedy zamítnut.

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění

259 Druhý žalobní důvod se skládá ze sedmi částí.

a) Úvodní poznámky

260 Článek 296 druhý pododstavec SFEU stanoví, že právní akty musí obsahovat odůvodnění. Stejně tak právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny stanoví povinnost orgánů, institucí a jiných subjektů Unie odůvodňovat svá rozhodnutí.

261 Odůvodnění rozhodnutí orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie má mimořádný význam, jelikož dotčené osobě umožňuje rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí, a příslušnému soudu provést soudní přezkum, takže představuje jednu z podmínek účinnosti soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601 bod 103 a citovaná judikatura).

262 Takové odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze daného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. V tomto ohledu není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast, a zejména na zájem, jejž mohou mít osoby, kterým je akt určen, na poskytnutí vysvětlení. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je tudíž dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 104 a citovaná judikatura).

263 Pro účely posouzení, zda je toto odůvodnění dostatečné v případě rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem, je třeba zaprvé připomenout, že z judikatury Soudního dvora nelze vyvodit, že by odůvodnění každého rozhodnutí orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, kterým se soukromému subjektu ukládá zaplacení určité peněžité částky, muselo nutně obsahovat všechny skutečnosti, které jeho adresátovi umožní ověřit správnost výpočtu výše této peněžní částky (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601 bod 105 a citovaná judikatura).

264 Zadruhé jsou orgány, instituce a jiné subjekty Unie podle zásady ochrany obchodního tajemství, která představuje obecnou zásadu unijního práva, konkretizovanou zejména v článku 339 SFEU, v zásadě povinny neodhalit konkurentům soukromého subjektu důvěrné informace, které tento subjekt poskytl (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601 bod 109 a citovaná judikatura).

265 Zatřetí závěr, že odůvodnění rozhodnutí Jednotného výboru, kterým se stanoví příspěvky předem, musí nezbytně umožnit institucím ověřit správnost výpočtu jejich příspěvku předem, by přitom nutně znamenal, že unijní normotvůrce nesmí zavést takový způsob výpočtu tohoto příspěvku, při kterém budou zahrnuty údaje, jejichž důvěrná povaha je chráněna unijním právem, a tedy by nadměrně omezil širokou posuzovací pravomoc, kterou tento normotvůrce musí za tímto účelem mít, zejména zabráněním mu rozhodnout se pro metodu, která může zajistit dynamické přizpůsobování financování Jednotného fondu pro řešení krizí v závislosti na vývoji finančního sektoru prostřednictvím komparativního zohledňování konkrétní finanční situace každé jednotlivé instituce povolené na území členských států, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 118).

266 Začtvrté, i když z výše uvedeného vyplývá, že povinnost Jednotného výboru uvést odůvodnění musí být z důvodu principu, na kterém je založen systém financování Jednotného fondu pro řešení krizí, a způsobu výpočtu stanoveného unijním normotvůrcem poměřena s povinností Jednotného výboru zachovávat obchodní tajemství dotyčných institucí, nic to nemění na tom, že posledně zmíněnou povinnost nelze vykládat natolik široce, že zbaví povinnost uvést odůvodnění jejího hlavního obsahu (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 120).

267 Při poměřování povinnosti uvést odůvodnění se zásadou ochrany obchodního tajemství nelze mít nicméně za to, že by odůvodnění rozhodnutí ukládajícího soukromému subjektu zaplacení určité peněžité částky, aniž jsou mu poskytnuty všechny informace umožňující přesně ověřit výpočet výše této peněžité částky, bylo nutně a v každém případě na újmu hlavnímu obsahu povinnosti uvést odůvodnění (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 121).

268 Pokud jde o rozhodnutí Jednotného výboru, kterým se stanoví příspěvky předem, povinnost uvést odůvodnění je třeba považovat za splněnou tehdy, když osoby dotčené tímto rozhodnutím mají i bez obdržení údajů chráněných obchodním tajemstvím k dispozici metodu výpočtu použitou Jednotným výborem a informace dostatečné k tomu, aby v podstatě pochopily, jakým způsobem byla při výpočtu jejich příspěvku předem zohledněna jejich individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotyčných institucí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 122).

269 V takovém případě mají totiž tyto osoby možnost ověřit, zda byl jejich příspěvek předem stanoven svévolně bez ohledu na to, jaká je jejich skutečná ekonomická situace, nebo za použití nevěrohodných údajů o zbytku finančního sektoru. Uvedené osoby tak mohou pochopit důvody rozhodnutí, jímž se stanoví jejich příspěvek předem, a posoudit, zda je účelné podat proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek, takže požadovat po Jednotném výboru, aby sdělil každou číselnou

hodnotu, o kterou se opírá výpočet příspěvku každé dotyčné instituce, by bylo nepřiměřené (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 123).

270 Z výše uvedeného vyplývá, že Jednotný výbor není zejména povinen poskytnout instituci údaje, které by jí umožnily úplně ověřit správnost hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku, neboť takové ověření by předpokládalo dostupnost údajů, na které se vztahuje obchodní tajemství týkající se ekonomické situace každé z ostatních dotyčných institucí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 135).

271 Jednotný výbor musí naopak v kolektivní a anonymizované formě zveřejnit nebo sdělit dotyčným institucím informace týkající se těchto institucí použité pro výpočet tohoto příspěvku, pokud lze tyto informace sdělit bez porušení obchodního tajemství (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 166).

272 Mezi informace, které v této souvislosti musí instituce obdržet, patří zejména mezní hodnoty každého intervalu a s nimi souvisejících ukazatelů, na jejichž základě byl příspěvek předem uložený institucím upraven v poměru k jejich rizikovému profilu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 167).

273 Argumenty žalobkyně uvedené v rámci druhého žalobního důvodu je tedy třeba zkoumat z hlediska těchto úvah.

b) K první části, týkající se závazného jazykového znění napadeného rozhodnutí

274 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí neexistuje v jazyce, který si výslovně zvolila na základě čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014, a sice v němčině. Kromě toho existují mezi anglickým zněním napadeného rozhodnutí, které je závazné, a jeho německým překladem rozpory v podstatných bodech.

275 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

276 Pokud jde zaprvé o výtku vycházející z neexistence napadeného rozhodnutí v jazyce zvoleném žalobkyní, překrývá se tato výtka v podstatě s prvním žalobním důvodem, takže musí být zamítnuta z důvodů uvedených v bodech 242 až 257 výše. Zadruhé stran výtky vycházející z rozdílů mezi jazykovými zněními tohoto rozhodnutí žalobkyně označuje pouze jediný bod tohoto rozhodnutí, u něhož se závazná anglická verze liší od jeho německého překladu, a sice bod 114, který se týká vytvoření tří intervalů u ukazatele rizika ISO. I kdyby přitom takový jazykový rozdíl existoval, žalobkyně nevysvětluje, jak jí tento rozdíl bránil v pochopení důvodů, proč Jednotný výbor vytvořil tři intervaly u ukazatele rizika ISO.

277 Z tohoto důvodu musí být první část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

c) Ke druhé části, týkající se složitosti odůvodnění výpočtu příspěvku předem

278 Žalobkyně nejprve tvrdí, že vysvětlení poskytnutá Jednotným výborem v napadeném rozhodnutí, rozdělená do čtyř samostatných dokumentů, jsou příliš složitá a netransparentní.

279 Dále uvádí, že nástroj pro výpočet příspěvků předem použitý Jednotným výborem není dostupný ani pro žalobkyni, ani pro Tribunál.

280 A konečně vady odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou podle jejího názoru také potvrzeny skutečností, že Jednotný výbor prohloubil odůvodnění rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem na příspěvkové období 2022.

281 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

282 Na úvod je třeba poukázat na to, že žalobkyně právně dostačujícím způsobem nevysvětluje, v čem skutečnost, že je napadené rozhodnutí rozděleno do čtyř dokumentů, činí toto rozhodnutí nesrozumitelným, a představuje tedy vadu odůvodnění.

283 Stejně tak žalobkyně sice tvrdí, že dokumenty tvořící napadené rozhodnutí jsou vzájemně propojeny četnými odkazy, takže je nemožné plně porozumět každému z prvků výpočtu, avšak neuvádí žádný příklad takového prvku, který by byl z tohoto důvodu nesrozumitelným.

284 Pokud jde dále o nástroj pro výpočet, který Jednotný výbor použil pro výpočet příspěvků předem, je třeba uvést, že výtka žalobkyně se podle vysvětlení, jež poskytla na jednání, týká nástroje pro výpočet ve formě softwaru, který Jednotný výbor použil interně při výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2021 pro všechny instituce.

285 Žalobkyně však nemůže Jednotnému výboru vytýkat, že jí neumožnil přístup k tomuto nástroji, jelikož Tribunálu nepředložila žádnou konkrétní skutečnost, která by vysvětlovala důvody, proč byl tento přístup nezbytný ke splnění požadavků vyplývajících z judikatury citované v bodech 268, 271 a 272 výše.

286 A konečně pouhá skutečnost, že Jednotný výbor údajně prohloubil odůvodnění rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem na příspěvkové období 2022, není relevantní pro posouzení, zda je napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněno. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže být totiž zkoumáno z hlediska odůvodnění aktu, který byl přijat přibližně rok po vydání napadeného rozhodnutí.

287 S ohledem na výše uvedené musí být druhá část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

d) K šesté části, týkající se zachování důvěrnosti údajů ostatních institucí

288 Podle tvrzení žalobkyně je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné, jelikož Jednotný výbor nezveřejnil údaje ostatních institucí, které tvoří základ pro výpočet příspěvků předem, takže si není jistá správností výpočtu jejího příspěvku předem. Jednotný výbor tedy nenastolil spravedlivou rovnováhu mezi povinností uvést odůvodnění a obchodním tajemstvím.

289 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

290 V bodě 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor uvedl, že „obchodní tajemství institucí – tj. veškeré informace týkající se obchodní činnosti institucí, které by v případě zpřístupnění konkurentovi nebo širší veřejnosti mohly vážně poškodit zájmy institucí – je považováno za důvěrné informace“. Dodal, že „[v] rámci výpočtu příspěvků předem […] jsou individuální informace poskytnuté institucemi prostřednictvím formulářů [pro vykazování údajů] […], z nichž [výbor] vychází při výpočtu jejich příspěvku předem, považovány za obchodní tajemství“.

291 Jednotný výbor navíc v bodech 90 až 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že má zakázáno „zveřejnit datové body každé instituce, které tvoří základ pro výpočty v [uvedeném rozhodnutí]“, avšak je oprávněn „zveřejnit agregované a společné datové body, jelikož jsou tyto údaje uvedeny v souhrnné podobě“. Instituce tak měly podle uvedeného rozhodnutí k dispozici „zcela transparentní výpočet jejich [základního ročního příspěvku] a multiplikátoru pro úpravu příspěvků“ v jednotlivých etapách výpočtu tohoto příspěvku, které jsou definovány v příloze I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a týkají se „výpočtu hrubých ukazatelů“ (krok 1), „přepočtu ukazatelů“ (krok 3) a „výpočtu souhrnného ukazatele“ (krok 5). Instituce mohly získat také „společné datové body použité Jednotným výborem bez rozdílu u všech institucí, u nichž došlo k úpravě podle jejich rizikového profilu“, v etapách výpočtu týkajících se „diskretizace ukazatelů“ (krok 2), „uvedení přiřazeného znaménka“ (krok 4) a „výpočtu ročních příspěvků“ (krok 6).

292 V tomto ohledu je třeba v první řadě připomenout, že samotná zásada metody výpočtu příspěvků předem, která vyplývá ze směrnice 2014/59 a z nařízení č. 806/2014, předpokládá, že Jednotný výbor použije údaje, na které se vztahuje obchodní tajemství a které nemohou být převzaty do odůvodnění rozhodnutí o stanovení příspěvků předem (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 114).

293 Ve druhé řadě na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, povinnost uvést odůvodnění nevyžaduje, aby Jednotný výbor v napadeném rozhodnutí uvedl podrobné úvahy dokládající důvěrnou povahu každé kategorie údajů poskytnutých institucemi.

294 Jak totiž vyplývá z judikatury citované v bodě 262 výše, není požadováno, aby odůvodnění určitého aktu upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast, a zejména na zájem, jejž mohou mít osoby, kterým je akt určen, na poskytnutí vysvětlení.

295 Zaprvé z úvah uvedených v bodě 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Jednotný výbor měl za to, že se na veškeré údaje vykázané každou institucí vztahuje v plném rozsahu obchodní tajemství, neboť zpřístupnění těchto údajů konkurentovi nebo širší veřejnosti by mohlo vážně poškodit zájmy dotyčné instituce.

296 Zadruhé vzhledem k tomu, že žalobkyně poskytla vlastní údaje pro účely výpočtu příspěvků předem v souladu s článkem 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, byla plně obeznámena s povahou a obecnými charakteristikami každé kategorie těchto údajů. Byla tak zejména schopna posoudit, v jakém rozsahu může každá z těchto kategorií údajů zahrnovat důvěrné informace.

297 Za těchto podmínek měla žalobkyně dostatek informací k tomu, aby pochopila a případně zpochybnila důvody, proč měl Jednotný výbor za to, že se na individuální údaje ostatních institucí vztahuje obchodní tajemství. S ohledem na povahu a obecné charakteristiky každé kategorie těchto údajů mohla zejména zpochybnit závěry Jednotného výboru obsažené v bodě 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle nichž jsou uvedené údaje tajné a jejich zveřejnění by mohlo vážně poškodit zájmy dotyčné instituce. Měla tedy k dispozici všechny informace nezbytné k tomu, aby mohla zpochybnit dodržení požadavků Jednotným výborem, stanovených Soudním dvorem ohledně nastolení rovnováhy mezi povinností uvést odůvodnění a zásadou ochrany obchodního tajemství, které jsou připomenuty v bodech 268, 271 a 272 výše.

298 Žalobkyně přitom nepředložila důkazy ke zpochybnění závěrů Jednotného výboru, podle nichž se na individuální údaje ostatních institucí vztahuje obchodní tajemství.

299 S ohledem na výše uvedené nemůže žalobkyně tvrdit, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, jelikož neobsahuje individuální údaje ostatních institucí, které umožňují ověřit výpočet jejího příspěvku předem.

300 Tento závěr není vyvrácen argumentem žalobkyně, že Jednotný výbor musí ke splnění povinnosti uvést odůvodnění poskytnout žalobkyni v anonymizované formě seznam všech údajů od institucí, které se nacházejí v témže intervalu jako ona.

301 Zaprvé by uložení takového požadavku Jednotnému výboru šlo nad rámec požadavků stanovených judikaturou, které byly připomenuty v bodech 268, 271 a 272 výše.

302 Zadruhé Jednotný výbor uvedl, aniž mu v tom bylo vážně oponováno, že i seznam obsahující anonymizované údaje pro určitý interval mohl umožnit hospodářským subjektům působícím v bankovním sektoru, které jsou obezřetnými subjekty, dozvědět se obchodní tajemství některých institucí. V tomto ohledu žalobkyně zejména nepopřela, že takové subjekty vědí, které instituce vykazují u určitých ukazatelů rizika spíše vysoké hodnoty. Pokud by přitom obdržely seznamy s takovými údaji každý rok, mohly by vysledovat vývoj ukazatelů rizika těchto institucí, i když sestávají z obchodně citlivých údajů. Takové riziko existuje zejména u velkých institucí a těch, které mají sídlo v členských státech, v nichž existuje pouze omezený počet institucí, které mají povinnost platit příspěvek předem. Není totiž vyloučeno, že v těchto případech bude obezřetný subjekt schopen dovodit totožnost těchto institucí, přestože byly anonymizovány. Jednotnému výboru tedy nelze vytýkat, že nevypracoval seznam všech anonymizovaných údajů institucí, které se nacházely ve stejném intervalu.

303 S ohledem na výše uvedené musí být šestá část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

e) Ke třetí části, týkající se odůvodnění roční cílové úrovně

304 Podle žalobkyně není určení roční cílové úrovně v napadeném rozhodnutí řádně odůvodněno. Jednotný výbor měl podle ní zejména vysvětlit, v jakém rozsahu zohlednil případný dopad procyklických příspěvků na finanční situaci dotyčných institucí. Jednotný výbor také nesdělil předpokládanou konečnou cílovou úroveň ani to, jak chápe strop uvedený v čl. 70 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 806/2014. Jak přitom dokládá rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem na příspěvkové období 2022, považuje se Jednotný výbor podle názoru žalobkyně za oprávněný k libovolnému zvýšení roční cílové úrovně za použití koeficientu, který není stanoven použitelnou právní úpravou, což vede k uložení neúměrného břemena institucím.

305 Jednotný výbor namítá, že z bodů 35 až 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že splnil povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně pro příspěvkové období 2021.

306 Poukazuje na to, že konkrétně z bodů 43 až 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že zohlednil pandemii covidu-19 v rámci analýzy fáze hospodářského cyklu, jakož i potenciální procyklické účinky příspěvků na finanční situaci přispívajících institucí. V tomto ohledu Jednotný výbor vysvětlil, že předjímal hospodářské oživení v průběhu roku 2021, i když je toto oživení obtížně předvídatelné.

307 Dále Jednotný výbor zveřejnil předpokládanou konečnou cílovou úroveň na svých internetových stránkách a žalobkyně o tomto zveřejnění věděla. Údajné nezveřejnění toho, jak Jednotný výbor chápe strop ve výši 12,5 % stanovený v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, nemůže mít vliv na legalitu odůvodnění napadeného rozhodnutí.

308 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 musí dostupné finanční prostředky v Jednotném fondu pro řešení krizí dosáhnout do konce počátečního období konečné cílové úrovně, která odpovídá nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených na území všech zúčastněných členských států.

309 Podle čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014 se příspěvky předem musí během počátečního období rozdělit co nejrovnoměrněji v čase, dokud není dosaženo konečné cílové úrovně uvedené v bodě 308 výše, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci institucí.

310 Článek 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 upřesňuje, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % konečné cílové úrovně.

311 Pokud jde o způsob výpočtu příspěvků předem, čl. 4 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že výbor stanoví jejich výši na základě roční cílové úrovně, přičemž zohlední konečnou cílovou úroveň, a na základě čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce všemi institucemi povolenými na území všech zúčastněných členských států.

312 Stejně tak podle článku 4 prováděcího nařízení 2015/81 Jednotný výbor vypočítá příspěvek předem pro každou instituci na základě roční cílové úrovně, která musí být stanovena podle konečné cílové úrovně a v souladu s metodikou stanovenou v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

313 V projednávané věci, jak vyplývá z bodu 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí, stanovil Jednotný výbor pro příspěvkové období 2021 roční cílovou úroveň ve výši 11 287 677 212,56 eura.

314 V bodech 36 a 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor v podstatě vysvětlil, že roční cílová úroveň musí být určena na základě analýzy vývoje pojištěných vkladů v předchozích letech, veškerého relevantního vývoje hospodářské situace, jakož i na základě analýzy ukazatelů týkajících se fáze hospodářského cyklu a dopadů procyklických příspěvků na finanční situaci institucí. Následně Jednotný výbor považoval za vhodné stanovit koeficient, který vycházel z této analýzy a z finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí (dále jen „koeficient“). Tento koeficient pak použil na jednu osminu průměrné hodnoty vkladů pojištěných v roce 2020, aby získal roční cílovou úroveň.

315 Jednotný výbor popsal postup pro stanovení koeficientu v bodech 38 až 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

316 V bodě 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor konstatoval nepřetržitý vzestupný trend pojištěných vkladů u všech institucí zúčastněných členských států. Konkrétně činila čtvrtletně vypočtená průměrná výše těchto vkladů pro rok 2020 6,689 bilionů eur.

317 V bodech 40 a 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor předložil prognózu vývoje pojištěných vkladů pro zbývající tři roky počátečního období, tedy od roku 2021 do roku 2023. Odhadoval, že se roční míry nárůstu pojištěných vkladů do konce počátečního období budou pohybovat mezi 4 % a 7 %.

318 V bodech 42 až 45 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor předložil vyhodnocení fáze hospodářského cyklu a potenciálního procyklického účinku, který by příspěvky předem mohly mít na finanční situaci institucí. Za tímto účelem uvedl, že zohlednil několik ukazatelů, jako je prognóza Komise týkající se růstu hrubého domácího produktu a prognózy ECB v tomto ohledu nebo úvěrový tok soukromého sektoru vyjádřený jako procentní podíl hrubého domácího produktu.

319 V bodě 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl Jednotný výbor k závěru, že i když lze důvodně očekávat další růst pojištěných vkladů v bankovní unii, tempo tohoto růstu bude nižší než v roce 2020. V této souvislosti Jednotný výbor v bodě 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ohledně míry růstu pojištěných vkladů v nadcházejících letech až do roku 2023 zaujal „konzervativní přístup“.

320 S ohledem na tyto úvahy stanovil Jednotný výbor v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotu koeficientu na 1,35 %. Poté vypočítal výši roční cílové úrovně vynásobením průměrné výše vkladů pojištěných v roce 2020 tímto koeficientem a výsledek tohoto výpočtu vydělil osmi podle následujícího matematického vzorce stanoveného v bodě 48 odůvodnění uvedeného rozhodnutí:

$$\text{„Úroveň}_0 \text{ [výše roční cílové úrovně] = Celková výše pojištěných vkladů}_{2020} * 0{,}0135 * \tfrac{1}{8} = 11\,287\,677\,212{,}56 \text{ EUR“.}$$

321 Na jednání však Jednotný výbor uvedl, že roční cílovou úroveň pro příspěvkové období 2021 stanovil následovně.

322 Zaprvé Jednotný výbor stanovil na základě výhledové analýzy výši pojištěných vkladů všech institucí povolených na území zúčastněných členských států, předpokládanou ke konci počátečního období, na přibližně 7,5 bilionů eur. K této částce dospěl na základě zohlednění průměrné hodnoty pojištěných vkladů v roce 2020, a sice 6,689 bilionů eur, roční míry růstu pojištěných vkladů ve výši 4 %, jakož i počtu příspěvkových období zbývajících do konce počátečního období, v daném případě tří příspěvkových období.

323 Zadruhé v souladu s čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 vypočetl Jednotný výbor 1 % z těchto 7,5 bilionů eur, aby získal odhadovanou výši konečné cílové úrovně, které má být dosaženo k 31. prosinci 2023, tedy přibližně 75 miliard eur.

324 Zatřetí Jednotný výbor od této částky odečetl finanční zdroje, které měl Jednotný fond pro řešení krizí již k dispozici v roce 2021, tj. přibližně 42 miliard eur, a získal tak částku, kterou zbývalo vybrat během zbývajících příspěvkových období do konce počátečního období, tedy od roku 2021 do roku 2023. Tato částka činila přibližně 33 miliard eur.

325 Začtvrté tuto posledně uvedenou částku vydělil třemi, aby ji rovnoměrně rozdělil mezi uvedená tři zbývající příspěvková období. Roční cílová úroveň pro příspěvkové období 2021 byla tedy stanovena ve výši uvedené v bodě 313 výše, tj. přibližně 11,287 miliard eur.

326 Jednotný výbor na jednání rovněž uvedl, že zveřejnil informace, z nichž vycházela metoda popsaná v bodech 322 až 325 výše a které žalobkyni umožnily pochopit metodu, na základě které byla stanovena roční cílová úroveň. Konkrétně upřesnil, že v květnu roku 2021, tedy po přijetí napadeného rozhodnutí, ale před podáním projednávané žaloby, zveřejnil na svých internetových stránkách informativní přehled nazvaný „Fact Sheet 2021“ (dále jen „informativní přehled“), který uváděl odhadovanou výši konečné cílové úrovně. Jednotný výbor rovněž uvedl, že výši finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí bylo možné zjistit i z jeho internetových stránek, jakož i z dalších veřejných zdrojů, a to dlouho před přijetím napadeného rozhodnutí.

327 Za účelem posouzení, zda Jednotný výbor splnil svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně, je třeba nejprve připomenout, že neexistence či nedostatek odůvodnění představuje nepominutelný důvod, který unijní soud může nebo dokonce musí zkoumat i bez návrhu (viz rozsudek ze dne 2. prosince 2009, Komise v. Irsko a další C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34 a citovaná judikatura). Tribunál tedy může, ba dokonce musí zohlednit i jiné nedostatky odůvodnění než ty, na které poukazuje žalobkyně, a to zejména tehdy, když se projeví v průběhu řízení.

328 Za tímto účelem byli účastníci řízení během ústní části řízení vyslechnuti ohledně všech případných nedostatků odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o určení roční cílové úrovně. Na základě celé řady výslovných dotazů Jednotný výbor především popsal v jednotlivých fázích metodu, kterou skutečně použil pro určení roční cílové úrovně na příspěvkové období 2021, jež byla popsána v bodech 321 až 325 výše.

329 Pokud jde dále o obsah povinnosti uvést odůvodnění, z judikatury vyplývá, že odůvodnění rozhodnutí přijatého unijním orgánem nebo unijní institucí musí být zejména bez vnitřních rozporů, aby se zúčastněné strany mohly seznámit se skutečnými důvody tohoto rozhodnutí za účelem obrany svých práv před příslušným soudem a aby tento soud mohl provést přezkum (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169 a citovaná judikatura; ze dne 22. září 2005, Suproco v. Komise, T-101/03, EU:T:2005:336, body 20 a 45 až 47, a ze dne 16. prosince 2015, Řecko v. Komise, T-241/13, EU:T:2015:982, bod 56).

330 Stejně tak, pokud autor napadeného rozhodnutí poskytne v průběhu řízení před unijním soudem určitá vysvětlení ohledně důvodů tohoto rozhodnutí, musí být tato vysvětlení soudržná s úvahami uvedenými v tomto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. září 2005, Suproco v. Komise, T-101/03, EU:T:2005:336, body 45 až 47, a ze dne 13. prosince 2016, Printeos a další v. Komise, T-95/15, EU:T:2016:722, body 54 a 55).

331 Pokud totiž úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí nejsou soudržné s vysvětleními podanými během soudního řízení, neplní odůvodnění dotčeného rozhodnutí funkce připomenuté v bodech 261 a 262 výše. Taková nesoudržnost konkrétně brání zaprvé zúčastněným stranám seznámit se před podáním žaloby se skutečnými důvody napadeného rozhodnutí a připravit si ve vztahu k těmto důvodům svou obhajobu a zadruhé unijnímu soudu zjistit důvody, které sloužily jako skutečný právní podklad pro toto rozhodnutí, a přezkoumat jejich soulad s použitelnými pravidly.

332 Konečně je třeba připomenout, že pokud Jednotný výbor přijme rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem, musí dotyčným institucím sdělit metodu výpočtu těchto příspěvků (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 122).

333 Totéž musí platit pro metodu určení roční cílové úrovně, jelikož tato výše má v systematice takového rozhodnutí zásadní význam. Jak totiž vyplývá z článku 4 prováděcího nařízení 2015/81, způsob výpočtu příspěvků předem spočívá v rozdělení uvedené částky mezi všechny dotyčné instituce, takže její zvýšení nebo snížení vede k odpovídajícímu zvýšení nebo snížení příspěvku předem každé z těchto institucí.

334 Z výše uvedeného vyplývá, že ačkoli je Jednotný výbor povinen vysvětlit institucím prostřednictvím napadeného rozhodnutí metodu určení roční cílové úrovně, musí být tato vysvětlení soudržná s vysvětleními poskytnutými Jednotným výborem v průběhu soudního řízení a týkat se skutečně použité metody.

335 V projednávané věci tomu tak ovšem není.

336 Nejprve je totiž třeba poukázat na to, že napadené rozhodnutí v bodě 48 odůvodnění uvedlo matematický vzorec, který údajně sloužil jako základ pro určení roční cílové úrovně. Je však zřejmé, že tento vzorec nezahrnuje prvky metody, kterou Jednotný výbor skutečně použil a která byla popsána na jednání. Jak totiž vyplývá z bodů 322 až 325 výše, Jednotný výbor dospěl v rámci této metody k výši roční cílové úrovně tím, že od konečné cílové úrovně odečetl finanční prostředky dostupné v Jednotném fondu pro řešení krizí, aby vypočetl částku, kterou zbývalo vybrat do konce počátečního období, a tuto částku vydělil třemi. Tyto dvě fáze výpočtu nejsou přitom v uvedeném matematickém vzorci vyjádřeny.

337 Je pravda, že z argumentace žalobkyně předložené v rámci tohoto žalobního důvodu vyplývá, že znala informativní přehled, a tedy případné částky konečné cílové úrovně v podobě rozpětí v něm uvedeném. I kdyby však znala výši finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí, nemohla na základě těchto samotných okolností rozpoznat, že Jednotný výbor obě operace uvedené v bodě 336 výše skutečně použil, zvláště když se o nich nezmiňuje ani matematický vzorec stanovený v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

338 Podobnými nesoudržnostmi je stižen i způsob, jakým byl stanoven koeficient ve výši 1,35 %, přestože mu v matematickém vzorci zmíněném v bodě 337 výše náleží prvořadá úloha. Tento koeficient by totiž mohl být chápán v tom smyslu, že je kromě jiných parametrů založen na předpokládaném růstu pojištěných vkladů během zbývajících let počátečního období. Jak přitom uznal Jednotný výbor na jednání, tento koeficient byl stanoven tak, aby mohl odůvodnit výsledek výpočtu výše roční cílové úrovně, tedy poté, co Jednotný výbor tuto částku vypočítal ve čtyřech

etapách uvedených v bodech 322 až 325 výše, zejména vydělením částky vyplývající z odečtení finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí od konečné cílové úrovně třemi. Tento postup však z napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá.

339 Navíc je třeba připomenout, že podle informativního přehledu se výše odhadované konečné cílové úrovně pohybovala v rozpětí mezi 70 a 75 miliardami eur. Toto rozpětí přitom zjevně nesouhlasí s rozpětím míry růstu pojištěných vkladů mezi 4 % a 7 %, uvedeným v bodě 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jednotný výbor totiž na jednání uvedl, že pro účely určení roční cílové úrovně zohlednil míru růstu pojištěných vkladů ve výši 4 % – což byla nejnižší sazba posledně uvedeného rozpětí – a že tak dospěl k odhadované konečné cílové úrovni 75 miliard eur, která představuje nejvyšší hodnotu prvně uvedeného rozpětí. Ukazuje se tak, že mezi těmito dvěma rozpětími existuje nesoulad. Zaprvé totiž rozpětí týkající se míry vývoje pojištěných vkladů zahrnuje i hodnoty vyšší než 4 %, jejichž použití by však vedlo k vyšší odhadované konečné cílové úrovni, než jsou hodnoty zahrnuté v rozpětí týkajícím se této cílové úrovně. Zadruhé je pro žalobkyni nemožné pochopit, proč Jednotný výbor zahrnul do rozpětí týkajícího se uvedené cílové úrovně částky, které jsou nižší než 75 miliard eur. K jejímu dosažení by totiž bylo nezbytné použít sazbu, která je nižší než 4 %, avšak není zahrnuta v rozpětí týkajícím se míry růstu pojištěných vkladů. Za těchto podmínek nebyla žalobkyně schopna určit způsob, jakým Jednotný výbor použil rozpětí týkající se míry vývoje těchto vkladů, aby vypočetl odhadovanou konečnou cílovou úroveň.

340 Z toho vyplývá, že pokud jde o určení roční cílové úrovně, metoda skutečně použitá Jednotným výborem, kterou popsal na jednání, neodpovídá metodě popsané v napadeném rozhodnutí, takže ani instituce, ani Tribunál nemohly na základě napadeného rozhodnutí identifikovat skutečné důvody pro stanovení této cílové úrovně.

341 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí je stiženo vadami odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně.

342 Třetí části druhého žalobního důvodu je tedy třeba vyhovět. S ohledem na právní a hospodářský význam projednávané věci je však v zájmu řádného výkonu spravedlnosti pokračovat v posouzení ostatních žalobních důvodů.

f) Ke čtvrté části, týkající se nedostatečného odůvodnění základního ročního příspěvku

343 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor neuvedl všechny konkrétní prvky výpočtu základního ročního příspěvku, pokud jde o žalobkyni. Individuální výkaz neobsahuje zejména jmenovatele, který musí být použit na tento příspěvek, a to součet čistých závazků všech dotyčných institucí upravený v souladu s článkem 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, ani „výši […] základního příspěvku žalobkyně po použití vzorce uvedeného v [napadeném] rozhodnutí“.

344 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

345 Úvodem je třeba připomenout, že u institucí, které musí platit příspěvek předem upravený podle jejich rizikových profilů, se výpočet tohoto příspěvku provádí v podstatě ve dvou fázích.

346 V první fázi Jednotný výbor vypočítá základní roční příspěvek podle čistých závazků dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 1 nařízení č. 806/2014 a čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59. Podle článku 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou od těchto čistých závazků odečteny určité závazky.

347 Ve druhé fázi Jednotný výbor upraví základní roční příspěvek v poměru k rizikovému profilu dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. b) nařízení č. 806/2014 a čl. 103 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2014/59.

348 Čtvrtá část druhého žalobního důvodu se týká první fáze výpočtu příspěvků předem.

349 V bodech 62 až 65 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor vysvětlil metodu pro určení čitatele a jmenovatele, které slouží jako základ pro tento výpočet.

350 Kromě toho na straně 1 individuálního výkazu Jednotný výbor uvedl v části nadepsané „Základní roční příspěvek (ZRP): čitatel“ hodnotu čitatele, která byla zohledněna při výpočtu základního ročního příspěvku žalobkyně, jakož i údaje, na jejichž základě byl tento příspěvek vypočítán.

351 Dále na straně 2 tohoto výkazu, nadepsané „Výpočet hrubého příspěvku ([nařízení v přenesené pravomoci 2015/63], příloha 1, ‚krok 6‘)“, byla v napadeném rozhodnutí uvedena hodnota jmenovatele, která byla zohledněna pro tento výpočet.

352 Z toho vyplývá, že žalobkyně měla dostatek informací k tomu, aby v souladu s judikaturou citovanou v bodě 268 výše v podstatě pochopila, jakým způsobem byla zohledněna její individuální situace.

353 Je pravda, že Jednotný výbor ani v hlavním textu napadeného rozhodnutí, ani v přílohách k tomuto rozhodnutí nerozložil jmenovatele základního ročního příspěvku podle složek, které jej tvoří, tedy součet čistých závazků všech dotyčných institucí upravený v souladu s článkem 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

354 Jak však žalobkyně připustila na jednání, tyto složky zahrnují individualizované údaje všech dotyčných institucí.

355 Tyto složky se přitom nejeví být nezbytné k tomu, aby žalobkyně mohla v podstatě pochopit, jakým způsobem byla pro účely výpočtu jejího příspěvku předem zohledněna její individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotyčných institucí.

356 Požadovat po Jednotném výboru, aby sdělil tyto složky, by proto šlo nad rámec požadavků stanovených judikaturou citovanou v bodech 268, 271 a 272 výše.

357 Čtvrtá část druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

g) K páté části, týkající se nedostatečného odůvodnění úpravy základního ročního příspěvku v poměru k riziku

358 Pátá část druhého žalobního důvodu obsahuje v podstatě tři výtky.

1) K první výtce, týkající se nemožnosti ověřit, zda všechny dotyčné instituce musí hradit příspěvek upravený v poměru k rizikovému profilu

359 Podle tvrzení žalobkyně nelze ověřit, zda byly skutečně všechny instituce podrobeny úpravě v poměru k riziku, neboť existuje rozdíl mezi počtem institucí uvedeným ve statistikách zveřejněných na internetových stránkách Jednotného výboru a počtem těchto institucí uvedeným v informativním přehledu.

360 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

361 Úvodem je třeba poukázat na to, že podle čl. 9 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 Jednotný výbor stanoví pro každou instituci s výjimkou těch, které splňují podmínky pro úhradu paušálního příspěvku podle článku 10 tohoto nařízení v přenesené pravomoci, a institucí, které jsou uvedeny v článku 11 nařízení v přenesené pravomoci, multiplikátor pro úpravu příspěvku tím, že zkombinuje ukazatele rizika uvedené v článku 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 podle matematického vzorce a postupů uvedených v příloze I tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

362 Pokud je třeba argumentaci žalobkyně chápat v tom smyslu, že Jednotnému výboru vytýká, že v napadeném rozhodnutí neoznačil jmenovitě všechny instituce účastnící se jednotného mechanismu pro řešení krizí, jejichž příspěvek předem byl upraven podle jejich rizikového profilu, je třeba dále uvést, že žalobkyně Tribunálu nepředložila důkazy, na jejichž základě by bylo možné v souladu s judikaturou citovanou v bodě 268 výše dospět k závěru, že tato informace byla relevantní pro pochopení způsobu, jakým byla pro účely výpočtu jejího příspěvku předem zohledněna její individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotyčných institucí.

363 A konečně pokud by měla být argumentace žalobkyně chápána tak, že od Jednotného výboru vyžaduje, aby sdělil pouze počet institucí, u nichž byl pro příspěvkové období 2021 příspěvek předem upraven podle jejich rizikového profilu, je nutno konstatovat, že počet těchto institucí umožňuje zjistit příloha II napadeného rozhodnutí. Pokud totiž jde o část příspěvků předem vypočtenou na vnitrostátním základě, lze tento počet ověřit u každého členského státu v oddíle „N“ na stranách 6 až 131 přílohy II napadeného rozhodnutí. Totéž platí pro část příspěvků předem vypočtenou na unijním základě, jejichž statistiky jsou uvedeny na stranách 132 až 137 přílohy II tohoto rozhodnutí. Z těchto statistik tedy vyplývá, že za příspěvkové období 2021 hradilo příspěvek předem upravený podle rizikového profilu celkem 1627 institucí.

364 S ohledem na výše uvedené musí být první výtka páté části druhého žalobního důvodu zamítnuta.

2) Ke druhé výtce, týkající se zohlednění ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“

365 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor neposkytl dostatečné odůvodnění ohledně určení ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, jelikož zejména nevyložil svou analýzu prvků, které vedly ke zvýšení rizikového profilu institucí a jsou uvedeny v čl. 6 odst. 6 písm. a) bodech i) až iv) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Tuto analýzu přitom Jednotný výbor vyložil u prvků, které vedly ke snížení rizikového profilu institucí a jsou uvedeny v čl. 6 odst. 6 písm. b) bodech i) a ii) tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

366 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

367 V první řadě je třeba uvést, že dílčí ukazatele týkající se ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ určuje Jednotný výbor v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

368 Ve druhé řadě Jednotný výbor v bodech 98 až 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, jakým způsobem určil dílčí ukazatele tohoto ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“. Do těchto bodů Jednotný výbor zahrnul zejména seznam těchto dílčích ukazatelů spolu s jejich definicemi a vysvětlil zaprvé, jaké konkrétní údaje tvoří tyto dílčí ukazatele a zadruhé jakým způsobem přidělil uvedeným dílčím ukazatelům váhu pro účely výpočtu tohoto souboru ukazatelů rizik.

369 Takové odůvodnění umožňuje žalobkyni pochopit způsob, jakým Jednotný výbor použil ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, a splňuje tedy požadavky stanovené judikaturou citovanou v bodech 268, 271 a 272 výše.

370 S ohledem na výše uvedené musí být druhá výtka páté části druhého žalobního důvodu zamítnuta.

3) Ke třetí výtce, týkající se odůvodnění kroků 1 až 6 úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu žalobkyně

371 Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění kroků 1 až 6 úpravy základního ročního příspěvku podle jejího rizikového profilu, které jsou popsány v individuálním výkazu, je nedostatečné.

372 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

373 Za účelem posouzení této výtky je třeba zkoumat, zda žalobkyně měla k dispozici metodu výpočtu použitou Jednotným výborem a dostatečné informace k tomu, aby v podstatě pochopila, jakým způsobem byla pro účely výpočtu jejího příspěvku předem zohledněna její individuální situace ve vztahu k situaci všech ostatních dotyčných institucí, prostřednictvím jednotlivých kroků tohoto výpočtu, které jsou stanoveny v příloze I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

i) Krok 1

374 V rámci kroku 1 Jednotný výbor vypočítá pro každý ukazatel a každý dílčí ukazatel rizika „hrubý ukazatel“. V případě prvních tří souborů ukazatelů rizik je hrubý ukazatel vypočítán na základě definic a operací uvedených v tabulce obsažené v oddíle „Krok 1“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Pokud jde o soubor ukazatelů rizik IV, hrubý ukazatel se vypočítá na základě definic a operací uvedených v bodech 98 až 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Všechny hrubé ukazatele se vypočítají s přihlédnutím k informacím poskytnutým každou institucí. Tyto hrubé ukazatele, které Jednotný výbor použije k výpočtu příspěvku předem každé instituce, byly následně uvedeny v individuálním výkazu.

375 Vzhledem k tomu, že individuální výkaz byl předán žalobkyni, měla dostatek informací k tomu, aby mohla v podstatě ověřit výpočet hrubých ukazatelů, které se jí týkaly.

376 Tento závěr není zpochybněn argumentem žalobkyně, že Jednotný výbor neuvedl v rámci souboru ukazatelů rizika „význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství“ jmenovatele pro výpočet ukazatele rizika „podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v Evropské unii“, který je uveden v sedmém řádku oddílu „Krok 1“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

377 V tomto ohledu žalobkyně Tribunálu nepředložila žádný důkaz, který by vysvětloval, v čem by jí znalost takového údaje umožnila pochopit, jakým způsobem byla pro účely výpočtu jejího příspěvku předem zohledněna její individuální situace ve vztahu k situaci všech ostatních dotyčných institucí. U tohoto ukazatele rizika může totiž žalobkyně ověřit svou pozici ve vztahu k ostatním institucím na základě vlastního podílu mezibankovních úvěrů a vkladů, který je uveden v oddílech 4C6 a 4C7, pod názvem „Ostatní vykázané údaje použité k výpočtu“, na straně 3 individuálního výkazu. Následně může tuto hodnotu porovnat s mezními hodnotami intervalu, do něhož byla zařazena pro uvedený ukazatel rizika, přičemž tyto mezní hodnoty se může dozvědět na straně 31 (pokud jde o vnitrostátní základ) a na straně 133 (pokud jde o unijní základ) přílohy II napadeného rozhodnutí.

378 Kromě toho mohla žalobkyně každopádně zjistit výši jmenovatele vzorce, který Jednotný výbor použil pro výpočet uvedeného ukazatele rizika, tedy součet všech mezibankovních úvěrů a mezibankovních vkladů držených institucemi v každém členském státě nebo v bankovní unii, a to vynásobením celkového počtu institucí (*N*) průměrnou hodnotou tohoto ukazatele [*Moy.* $(\overline{x})$]. Údaje pro toto vynásobení lze nalézt rovněž na stranách 31 a 133 přílohy II napadeného rozhodnutí.

ii) Krok 2

379 V průběhu kroku 2 provede Jednotný výbor u každého hrubého ukazatele vypočteného v rámci kroku 1 ke každému ukazateli a dílčímu ukazateli rizik, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, následující operace. Nejprve vypočítá počet intervalů za účelem porovnání hrubých ukazatelů institucí. Ve druhé fázi Jednotný výbor přidělí do každého intervalu stejný počet institucí, počínaje tím, že do prvního intervalu přiřadí instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele. Každý interval má tak mezní hodnoty, které jsou určeny nejnižším a nejvyšším hrubým ukazatelem. Zatřetí Jednotný výbor přidělí všem institucím, které jsou zahrnuty do daného intervalu, pro tento interval „diskretizovaný ukazatel“, nazvaný $I_{ij,n}$, který představuje hodnotu pořadí tohoto intervalu, počítáno zleva doprava, takže hodnota diskretizovaného ukazatele je definována tak, že se rovná 1, 2, 3 až po číslo posledního intervalu.

380 Pokud jde v první řadě o výpočet počtu intervalů, ten vychází z matematického vzorce stanoveného v bodě 2 oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Tento vzorec se skládá z těchto tří prvků:

– počet institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, nazvaný *N*,

– hodnota σ_g, která je vypočtena na základě tohoto počtu institucí *N*;

– hodnota g_{ij}, která je vypočtena na základě téhož počtu institucí *N*, průměru dotčených hrubých ukazatelů, nazvaného $\overline{x}$, a hrubých ukazatelů každé instituce, nazvaných $x_{i,j}$.

381 Jak vyplývá z bodu 363 výše, žalobkyně mohla zjistit počet institucí *N*, které přispívají do Jednotného fondu pro řešení krizí.

382 Kromě toho Jednotný výbor uvedl na stranách 30 až 34 a 132 až 136 přílohy II napadeného rozhodnutí ke každému ukazateli a dílčímu ukazateli rizika hodnoty g_{ij} a σ_g, jakož i průměr hrubých ukazatelů $\overline{x}$.

383 A z úvah v bodech 292 až 302 výše pak vyplývá, že Jednotný výbor nebyl povinen sdělit institucím hrubé ukazatele všech ostatních dotyčných institucí.

384 Pokud jde o výpočet počtu intervalů, Jednotný výbor tedy zajistil institucím maximální možnou transparentnost v mezích stanovených jeho povinností zachovat obchodní tajemství těchto institucí, takže žalobkyně měla dostatek informací k tomu, aby v podstatě pochopila způsob, jakým Jednotný výbor tento výpočet provedl.

385 Ve druhé řadě měla žalobkyně přístup k minimálním a maximálním hodnotám každého intervalu pro každý z ukazatelů nebo dílčích ukazatelů rizika, neboť byly uvedeny na stranách 30 až 34 a 132 až 136 přílohy II napadeného rozhodnutí. Žalobkyně také znala hrubé ukazatele, které Jednotný výbor použil pro výpočet jejího příspěvku předem, jelikož tyto ukazatele jsou uvedeny v jejím individuálním výkazu. Žalobkyně proto mohla ověřit, zda se jí přidělené hrubé ukazatele pohybují mezi minimálními a maximálními hodnotami intervalů, do nichž byla přidělena.

386 Ve třetí řadě mohou instituce v individuálním výkazu ověřit diskretizovaný ukazatel, který jim byl přidělen u daného ukazatele nebo dílčího ukazatele rizika.

387 Za těchto podmínek měla žalobkyně dostatek informací k tomu, aby v podstatě pochopila operace provedené v rámci kroku 2.

388 Tento závěr není zpochybněn argumenty žalobkyně.

389 Žalobkyně nejprve tvrdí, že není možné v rámci použití bodu 3 oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ověřit, zda instituce se stejným hrubým ukazatelem byly přiděleny do téhož intervalu. Jednotný výbor měl tedy poskytnout seznam, v němž jsou roztříděny všechny instituce, aby žalobkyně mohla ověřit, zda jejich rozdělení do jednotlivých intervalů bylo správné. Kromě toho, jelikož napadené rozhodnutí neobsahuje podrobnosti týkající se třetí fáze kroku 2, a sice přidělení diskretizovaného ukazatele institucím, nemohla žalobkyně ověřit diskrerizovaný ukazatel, který jí byl přidělen u jednotlivých ukazatelů rizika.

390 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodě 265 výše povinnost uvést odůvodnění nevyžaduje, aby žalobkyni byly zpřístupněny všechny skutečnosti, které jí umožní ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem.

391 Konkrétně platí, že – jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 270 výše – Jednotný výbor není povinen poskytnout žalobkyni údaje, na které se vztahuje obchodní tajemství a jež se týkají ekonomické situace každé z ostatních dotyčných institucí.

392 Jednotný výbor se přitom mohl oprávněně domnívat, že se na diskretizovaný ukazatel přidělený dané instituci vztahuje obchodní tajemství. Mohl mít totiž za to, že by případné zpřístupnění této informace mohlo odhalit ekonomickou situaci této instituce a zejména úroveň rizika, kterému je vystavena u určitých finančních činností, tím, že by bylo možné provést přímé srovnání této úrovně rizika s úrovní rizika ostatních institucí.

iii) Krok 3

393 V rámci kroku 3 Jednotný výbor přepočte u každého ukazatele a dílčího ukazatele rizika dikretizované ukazatele, které jsou výsledkem kroku 2, na stupnici od 1 do 1000, aby získal tzv. „přepočtený ukazatel“, nazvaný $RI_{ij,n}$.

394 Při výpočtu tohoto přepočteného ukazatele použije Jednotný výbor vzorec, který používá tři následující prvky:

– diskretizovaný ukazatel přidělený dotyčné instituci v rámci kroku 2,

– argument funkcí pro výpočet maxima, jehož hodnota odpovídá číslu posledního intervalu pro příslušný ukazatel nebo dílčí ukazatel rizika;

– argument funkcí pro výpočet minima, jehož hodnota odpovídá číslu prvního intervalu pro příslušný ukazatel nebo dílčí ukazatel rizika.

395 Tyto prvky byly žalobkyni dostupné. Zaprvé diskretizovaný ukazatel je výsledkem operace kroku 2, která je popsána v bodě 379 výše. Zadruhé hodnoty argumentů funkcí pro výpočet minima a maxima uvedených v bodě 394 výše jsou uvedeny na stranách 30 až 34 a 132 až 136 přílohy II napadeného rozhodnutí na řádcích „Bin min.“ a „Bin max.“.

396 Žalobkyně proto měla dostatek informací k tomu, aby pochopila operaci uskutečněnou v kroku 3 a získala tak přepočtený ukazatel.

iv) Krok 4

397 V rámci kroku 4 vypočítá Jednotný výbor pro každý ukazatel a dílčí ukazatel rizika „transformovaný přepočtený ukazatel“, nazvaný $TRI_{ij,n}$.

398 V tomto ohledu přiřadí podle bodu 1 oddílu „Krok 4“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ke každému ukazateli rizika buď kladné, nebo záporné znaménko. U ukazatelů rizika s kladným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty vyšší rizikovosti instituce. U ukazatelů rizika se záporným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty nižší rizikovosti instituce.

399 Po použití znaménka vypočítá Jednotný výbor transformované přepočtené ukazatele podle vzorce stanoveného za tímto účelem v bodě 2 oddílu „Krok 4“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

400 Výpočet transformovaného přepočteného ukazatele se provede za použití přepočteného ukazatele získaného v průběhu kroku 3. Jestliže má tedy dotčený ukazatel rizika záporné znaménko, má transformovaný přepočtený ukazatel stejnou hodnotu jako přepočtený ukazatel. Je-li naopak znaménko použité u daného ukazatele rizika kladné, je třeba přepočtený ukazatel odečíst od čísla 1001 podle vzorce $1\,001 - RI_{ij,n}$.

401 Nejprve je třeba uvést, že s ohledem na povahu operací uvedených v bodě 400 výše, které buď nezahrnují žádný výpočet, nebo se omezují na jednoduché výpočty bez použití dodatečných údajů, nemůže žalobkyně tvrdit, že neměla dostatek informací k ověření uvedených operací provedených Jednotným výborem.

402 Dále je nutno odmítnout argument žalobkyně, že Jednotný výbor nevysvětlil v rámci kroku 4 důvody, proč u ukazatelů v rámci souboru ukazatelů rizik IV používal systematicky kladné znaménko.

403 V této souvislosti Jednotný výbor v bodě 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že použití záporného nebo kladného znaménka závisí na povaze daného ukazatele rizika. Dále připomněl, že u ukazatelů s kladným znaménkem odpovídaly vyšší hodnoty vyšší rizikovosti instituce. Jednotný výbor tedy použil u všech ukazatelů, které tvořily soubor ukazatelů rizik IV, s výjimkou ukazatele rizika ISO, kladné znaménko, neboť čím byly hodnoty u těchto ukazatelů vyšší, tím vyšší byl rizikový profil instituce.

404 Kromě toho žalobkyně neprávem tvrdila, že nemůže ověřit operace provedené v rámci kroku 4, neboť vycházejí z hodnot vyplývajících z kroku 3, které nemůže znát.

405 Jak bylo totiž uvedeno v bodech 393 až 395 výše, žalobkyně si může sama vypočítat přepočtené ukazatele, které na ni byly použity, takže může rovněž ověřit, zda je výsledek jejich transformace v rámci kroku 4 – který je uveden ve sloupci „Výsledek intervalu (TRI)“ v jejím individuálním výkazu – správný.

406 Nakonec má žalobkyně za to, že v rámci kroku 4 Jednotný výbor neodůvodnil své rozhodnutí, pokud jde o stanovení váhy ukazatele rizika ISO. Jednotný výbor podle jejího názoru zejména neupřesnil, jakým způsobem zohlednil v souladu s čl. 7 odst. 4 druhým pododstavcem nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 relativní váhu ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ pro účely použití ukazatele rizika ISO. Stejně tak nevysvětlil důvody rozdělení institucí do tří intervalů, přiřazení faktorů úpravy 7/9 a 5/9 u dvou z těchto intervalů, kritéria, podle nichž byly instituce přiděleny do uvedených intervalů, a důvody, proč byla žalobkyně přidělena do jednoho z těchto daných intervalů.

407 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že Jednotný výbor v bodě 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, že ačkoli mu čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ukládá povinnost stanovit váhu ukazatele rizika ISO podle ukazatelů rizika, které jsou v něm uvedeny, musí se ujistit, že i instituce s nejrizikovějším profilem budou moci mít v rámci výpočtu příspěvků předem prospěch ze své příslušnosti k systému ISO. Z tohoto hlediska Jednotný výbor v bodech 114 až 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v bodě 131 přílohy III k tomuto rozhodnutí uvedl, že za účelem dosažení tohoto cíle vytvořil pro vážení ukazatele rizika ISO tři intervaly a instituce s nejnižším rizikovým profilem přiřadil do třetího intervalu, u něhož nebyla stanovena žádná úprava tohoto ukazatele. Z uvedených vysvětlení rovněž vyplývá, že

Jednotný výbor podle stejné logiky přiřadil instituce, které vykazovaly průměrný rizikový profil, do druhého intervalu, a instituce s nejvyšším rizikovým profilem do prvního intervalu, když na ně pro uvedený ukazatel rizika použil faktor úpravy ve výši 7/9 a 5/9.

408 V posledně uvedeném ohledu Jednotný výbor v bodě 131 přílohy III napadeného rozhodnutí dodal, že použitím faktorů úpravy zmíněných v bodě 407 výše využívaly i instituce s nejvyšším rizikovým profilem ještě o více než 50 % maximální výhody, kterou mohly získat z důvodu své příslušnosti k ISO, pokud jde o výpočet příspěvků předem.

409 Tato vysvětlení umožňují žalobkyni pochopit důvody, kterými se Jednotný výbor řídil při stanovení váhy ukazatele rizika ISO, a Tribunálu provést soudní přezkum.

410 Pokud jde zadruhé o důvody, proč byla žalobkyně u ukazatele rizika ISO přidělena do daného intervalu, postačí konstatovat, že Jednotný výbor v bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, že dotyčné instituce zařadil na základě spravedlivě váženého aritmetického průměru transformovaných přepočtených ukazatelů devíti dílčích ukazatelů souboru ukazatelů rizik IV.

411 Takové odůvodnění je dostatečné, takže argumentace žalobkyně nemůže obstát.

v) Krok 5

412 V rámci kroku 5 provádí Jednotný výbor následující operace.

413 V první fázi Jednotný výbor agreguje ukazatele rizika i v rámci každého souboru ukazatelů rizika *j* prostřednictvím váženého aritmetického průměru pomocí vzorce stanoveného za tímto účelem v bodě 1 oddílu „Krok 5“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

414 Tento vzorec je vytvořen zaprvé na základě váhy dotyčného ukazatele v rámci daného souboru ukazatelů rizika, nazvané w_{ij}, a zadruhé na základě transformovaného přepočteného ukazatele. Tyto váhy jsou přitom uvedeny nejen v čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, ale i v individuálním výkazu žalobkyně a na straně 5 přílohy II napadeného rozhodnutí. Kromě toho byl transformovaný přepočtený ukazatel získán v průběhu kroku 4.

415 Za těchto podmínek nemůže žalobkyně tvrdit, že neměla přístup k údajům nezbytným k výpočtu uvedeného vzorce.

416 V druhé fázi Jednotný výbor agreguje soubory ukazatelů rizika *j* s cílem získat „souhrnný ukazatel“, nazvaný CI_n, prostřednictvím váženého geometrického průměru pomocí vzorce stanoveného za tímto účelem v bodě 2 oddílu „Krok 5“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

417 Tento vzorec je vytvořen na základě váhy souborů ukazatelů rizika, nazvané W_j, která je stanovena v čl. 7 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a hodnot, které byly získány agregací ukazatelů v rámci každého souboru ukazatelů rizika při operaci popsané v bodech 413 a 414 výše. Tyto posledně uvedené hodnoty jsou sděleny žalobkyni v jejím individuálním výkazu.

418 V třetí fázi Jednotný výbor upraví souhrnný ukazatel CI_n za použití vzorce stanoveného za tímto účelem v bodě 3 oddílu „Krok 5“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a sice 1000 – CI_n, aby získal „konečný souhrnný ukazatel“, nazvaný FCI_n. Proto obdrží instituce s vyšším rizikovým profilem vyšší konečný souhrnný ukazatel.

419 V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že v rámci kroku 5 měl Jednotný výbor vysvětlit zaprvé postup agregace ukazatelů v rámci každého souboru ukazatelů rizika a zohlednit při tom zejména relativní váhy ukazatelů stanovené v článku 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a popsat, jak dospěl k agregaci uvedených ukazatelů, a zadruhé způsob, jakým byl získán souhrnný ukazatel. To platí tím spíše, že během příspěvkového období 2021 Jednotný výbor některé z těchto ukazatelů nepoužil a jejich váha musela být proto rozdělena.

420 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že jak vyplývá z bodů 412 až 418 výše, postup agregace ukazatelů rizika vychází ze vzorců stanovených v bodech 1 až 3 oddílu „Krok 5“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

421 Dále z týchž bodů vyplývá, že žalobkyně měla k dispozici všechny informace nezbytné k výpočtu uvedených vzorců.

422 A konečně Jednotný výbor v bodě 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, že vzhledem k tomu, že některé ukazatele rizika nebyly v příspěvkovém období 2021 použity, byly váhy dostupných ukazatelů rizika poměrně přepočteny, aby součet jejich vah dosáhl 100 %, přičemž tento přepočet je stanoven v čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

423 S ohledem na výše uvedené měla žalobkyně dostatek informací k pochopení operací stanovených v rámci kroku 5 a provedených Jednotným výborem.

vi) Krok 6

424 V rámci kroku 6 provádí Jednotný výbor dvě následující operace.

425 Nejprve vypočte multiplikátor pro úpravu příspěvku, nazvaný $\tilde{R}_n$, a to přepočtením konečného souhrnného ukazatele, jenž je výsledkem kroku 5, v rozmezí od 0,8 do 1,5 podle vzorce stanoveného v bodě 1 oddílu „Krok 6“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

426 Pro výpočet tohoto vzorce se Jednotný výbor opírá o tři druhy údajů, jimiž jsou:

– konečný souhrnný ukazatel dotyčné instituce;

– argument funkce pro výpočet minima konečného souhrnného ukazatele, nazvané $min\ FCI_n$, která odpovídá minimální hodnotě tohoto ukazatele u všech institucí přispívajících do Jednotného fondu pro řešení krizí, u nichž se tento ukazatel vypočítává;

– argument funkce pro výpočet maxima, nazvané $max\ FCI_n$, která odpovídá maximální hodnotě téhož ukazatele pro uvedené instituce.

427 Konečný souhrnný ukazatel dotyčné instituce je výsledkem kroku 5. Kromě toho funkce pro výpočet minima a maxima uvedené v bodě 426 výše jsou údaje, které jsou identické pro všechny instituce, jejichž základní roční příspěvek je upraven podle jejich rizikového profilu. Tyto údaje jsou obsaženy v individuálním výkazu každé instituce, jakož i na straně 4 přílohy II napadeného rozhodnutí ve čtvrtém a pátém sloupci tabulky v něm obsažené, nadepsaných „k“ a „l“. Žalobkyně tedy mohla zjistit údaje nezbytné pro výpočet vzorce stanoveného v bodě 1 oddílu „Krok 6“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

428 Ve druhé fázi Jednotný výbor vypočítá konečný příspěvek dotyčné instituce, nazvaný C_n, podle vzorce uvedeného v bodě 2 oddílu „Krok 6“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

429 Tento výpočet se provádí na základě pěti údajů, jimiž jsou:

– roční cílová úroveň upravená v souladu s bodem 2 oddílu „Krok 6“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nazvaná „Cíl“;

– čisté závazky dané instituce upravené podle článku 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které představují čitatele základního ročního příspěvku, nazvaného B_n;

– součet základních ročních příspěvků upravených podle rizika všech dotyčných institucí, tzv. $\sum_{p=1}^{N}(B_p * \tilde{R}_p)$;

– kumulované čisté závazky všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, které představují jmenovatele základního ročního příspěvku, tzv. $\sum_{q=1}^{N} B_q$;

– multiplikátor pro úpravu příspěvku dané instituce.

430 Čisté závazky žalobkyně upravené podle článku 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a její multiplikátor pro úpravu příspěvku, jakož i kumulované čisté závazky všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států byly žalobkyni sděleny v jejím individuálním výkazu. Kromě toho byla na straně 4 přílohy II napadeného rozhodnutí uvedena upravená roční cílová úroveň – a to v prvním sloupci, nazvaném „h“, tabulky v něm obsažené – jakož i součet základních ročních příspěvků všech dotyčných institucí upravených podle rizika, přičemž tato částka byla uvedena ve třetím sloupci téže tabulky, nazvaném „j“.

431 A konečně Jednotný výbor poskytl doplňující vysvětlení ohledně kroku 6 v bodech 118 až 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

432 Za těchto podmínek měla žalobkyně dostatek informací, aby pochopila výpočty v rámci kroku 6.

433 Tento závěr není vyvrácen argumenty žalobkyně.

434 Pokud jde o výpočet multiplikátoru pro úpravu příspěvku během kroku 6, popsaný v bodech 425 a 426 výše, žalobkyně neprávem tvrdila, že z důvodu, že jí nebyly sděleny konečné souhrnné ukazatele, nebyla schopna zjistit, zda hodnoty argumentů funkcí pro výpočet minima a maxima konečných souhrnných ukazatelů uvedené v bodě 426 výše nejsou krajními hodnotami vedoucími ke zkreslení multiplikátorů pro úpravu.

435 V tomto ohledu z judikatury citované v bodě 263 výše vyplývá, že povinnost uvést odůvodnění nevyžaduje, aby žalobkyně měla přístup ke všem údajům, které by jí umožnily ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem. Mezi skutečnosti, které Jednotný výbor není povinen žalobkyni sdělit, patří tedy i konečné souhrnné ukazatele všech institucí. Jejich hodnoty totiž mohou představovat informace o ekonomické situaci dotyčných institucí, a zejména o míře rizika, jemuž jsou vystaveny na trzích, přičemž instituce s vyšším rizikovým profilem získávají vyšší konečný souhrnný ukazatel. Za těchto podmínek se Jednotný výbor mohl oprávněně domnívat, že zveřejnění konečných souhrnných ukazatelů všech institucí by porušilo jeho povinnost chránit obchodní tajemství dotyčných institucí. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 265 výše lze

proto vysvětlení poskytnutá Jednotným výborem v bodě 118 odůvodnění napadeného rozhodnutí a údaje sdělené prostřednictvím individuálního výkazu a na straně 4 přílohy II tohoto rozhodnutí považovat za dostatečné.

436 Stejně tak nemůže žalobkyně tvrdit, pokud jde o výpočet konečného příspěvku v rámci kroku 6, uvedený v bodech 428 a 429 výše, že Jednotný výbor sice uvedl vzorec použitý pro tento výpočet a vysvětlil jeho jednotlivé složky v napadeném rozhodnutí, avšak nevysvětlil, jak dospěl v případě žalobkyně k výsledku výpočtu uvedenému v individuálním výkazu.

437 Zaprvé, jak vyplývá z bodů 119 až 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí, konečný příspěvek žalobkyně byl vypočten podle vzorce popsaného v bodě 2 oddílu „Krok 6“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 430 výše, žalobkyně mohla nalézt nezbytné údaje k výpočtu tohoto vzorce ve svém individuálním výkazu, jakož i ve sloupcích h a j tabulky obsažené na straně 4 přílohy II napadeného rozhodnutí.

438 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně je za pomocí vzorců stanovených v příloze I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a údajů uvedených v přílohách I a II napadeného rozhodnutí skutečně schopna v jednotlivých krocích ověřit výpočet jejího příspěvku předem provedený Jednotným výborem.

439 Třetí výtka páté části druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

h) K sedmé části, týkající se existence nezveřejněných mezitímních rozhodnutí

440 Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, neboť Jednotný výbor přijal mezitímní rozhodnutí, která nebyla zveřejněna a nebyla jí oznámena.

441 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

442 Z judikatury vyplývá, že odůvodnění obsažené v rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem, musí být považováno za nedostatečné, pokud se zakládá u některých skutečností, ohledně nichž musí Jednotný výbor poskytnout odůvodnění, pouze na jiných právních aktech, jako jsou mezitímní rozhodnutí, která Jednotný výbor přijal s cílem upřesnit a v určitých případech doplnit některé aspekty stanovení uvedených příspěvků, ale nezveřejnil je ani jiným způsobem nesdělil institucím (viz rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. SRB, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, body 194 a 199, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, body 171 a 176).

443 V projednávané věci předložil Jednotný výbor v odpovědi na důkazní opatření Tribunálu ze dne 9. listopadu 2022 mezitímní rozhodnutí, která byla relevantní pro výpočet příspěvků předem na příspěvkové období 2021. Tato rozhodnutí, která byla následně doručena žalobkyni v nedůvěrném znění, obsahují zejména interní stanoviska, která byla určena zaměstnancům Jednotného výboru jako vodítko při výpočtu příspěvků předem.

444 Jak však vyplývá ze shrnutí napadeného rozhodnutí v bodech 5 až 18 výše, toto rozhodnutí obsahuje odůvodnění týkající se stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2021.

445 Kromě toho žalobkyně neoznačila žádnou skutečnost obsaženou v mezitímních rozhodnutích, která nebyla uvedena v samotném napadeném rozhodnutí a byla údajně zohledněna pro účely stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2021.

446 Nic tedy nenasvědčuje tomu, že existence mezitímních rozhodnutí měla nějaký dopad na rozsah informací, které měla žalobkyně k dispozici, aby mohla ověřit legalitu stanovení jejího příspěvku předem a zpochybnit ji u unijního soudu. Jak konkrétně vyplývá z posouzení první až šesté části druhého žalobního důvodu, žalobkyně mohla pochopit všechny prvky výpočtu příspěvku předem, s výjimkou určení roční cílové úrovně, pouze na základě napadeného rozhodnutí.

447 Napadené rozhodnutí se tedy liší od rozhodnutí Jednotného výboru, kterým byly stanoveny příspěvky předem a jež bylo předmětem věcí, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. SRB (T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823), a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. SRB (T-365/16, EU:T:2019:824). Posledně uvedené rozhodnutí neobsahovalo totiž zejména údaje pro určení souboru ukazatelů rizik IV Jednotným výborem, neboť tyto údaje byly obsaženy pouze v mezitímních rozhodnutích dotčených v těchto věcech (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. SRB, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 195, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 172).

448 A konečně žalobkyně nevysvětlila, jak by jí – s ohledem na úvahy uvedené v bodech 444 až 446 výše – zveřejnění mezitímních rozhodnutí umožnilo uplatnit za co nejpříznivějších podmínek svá práva před unijními soudy, ani jak by takové zveřejnění umožnilo těmto soudům účinněji vykonat jejich přezkum.

449 Za těchto podmínek nemůže mít pouhé nezveřejnění nebo neoznámení mezitímních rozhodnutí samo o sobě za následek nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

450 S ohledem na výše uvedené musí být sedmá část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

i) Závěry ke druhému žalobnímu důvodu

451 S ohledem na výše uvedené musí být třetí části druhého žalobního důvodu vyhověno. Ostatní části tohoto žalobního důvodu musí být zamítnuty.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na účinnou soudní ochranu z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

452 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor porušil zásadu účinné soudní ochrany, neboť soudní přezkum napadeného rozhodnutí je prakticky nemožný. Zaprvé Tribunál ani žalobkyně nemají k dispozici údaje týkající se jiných institucí, než je žalobkyně, přestože jsou tyto údaje nezbytné k ověření výpočtu příspěvku předem hrazeného žalobkyní. Zadruhé žalobkyně tvrdí, že i kdyby Tribunál získal přístup k dotčeným údajům, nemohl by je použít k vysledování jednotlivých kroků výpočtu podle přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, neboť by neměl k dispozici software, který Jednotný výbor používá k výpočtu příspěvků předem.

453 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

454 Jak bylo uvedeno v bodě 43 výše, bylo povinností Rady a Komise, aby při zavedení systému výpočtu příspěvků předem nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 a prováděcím nařízením 2015/81 uvedly do rovnováhy dodržování obchodního tajemství se zásadou účinné soudní ochrany tak, aby údaje, na které se toto tajemství vztahuje, nemohly být dotčeným osobám sděleny a nemohly být zejména zahrnuty do odůvodnění rozhodnutí, kterými se stanoví výše příspěvků předem.

455 Jednotný výbor byl navíc při oznámení napadeného rozhodnutí povinen na základě článku 339 SFEU a článku 88 nařízení č. 806/2014 rovněž zajistit, aby institucím nebyly zpřístupněny údaje, na které se vztahuje obchodní tajemství.

456 Je však na unijním soudu, aby ověřil opodstatněnost důvodů uvedených Jednotným výborem, na jejichž základě odepřel sdělení údajů použitých pro výpočet uvedených příspěvků, jak bylo uvedeno v bodě 48 výše.

457 V projednávané věci z posouzení v bodech 292 až 302 výše vyplývá, že Jednotný výbor byl oprávněn odepřít sdělení individuálních údajů týkajících se ostatních institucí žalobkyni.

458 Kromě toho je třeba z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 54 výše, odmítnout argument, že používání softwaru pro výpočet příspěvků předem Jednotným výborem brání pozdějšímu soudnímu přezkumu.

459 Třetí žalobní důvod musí být za těchto podmínek zamítnut.

4. K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení několika ustanovení primárního a sekundárního práva z důvodu použití multiplikátoru pro ukazatele rizika ISO na žalobkyni

460 Šestý žalobní důvod se skládá ze čtyř částí.

a) K první části, vycházející z porušení čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 a čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59

461 Žalobkyně připomíná, že napadené rozhodnutí na ni u ukazatele rizika ISO použilo faktor úpravy ve výši [*důvěrné*]. Použití takového faktoru přitom nesplňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 a čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59. ISO, jehož členem je žalobkyně, chrání totiž všechny instituce, které jsou jeho součástí, stejným způsobem, takže rozlišování mezi těmito institucemi u ukazatele rizika ISO je v rozporu se zněním a duchem těchto ustanovení.

462 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

463 Zaprvé, jak vyplývá z bodů 132 a 139 výše, znění čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 ani čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 nijak nebránilo Komisi stanovit v čl. 7 odst. 4 druhém pododstavci nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, že Jednotný výbor musí při použití ukazatele rizika ISO zohlednit relativní váhu ukazatele „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

464 Zadruhé z bodů 114 až 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z bodu 131 přílohy III tohoto rozhodnutí vyplývá, že Jednotný výbor dodržel povinnosti, které pro něj vyplývaly z čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jehož protiprávnost ostatně nebyla prokázána.

465 První část šestého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

b) Ke druhé části, týkající se porušení článku 16 Listiny a zásady proporcionality

466 Žalobkyně tvrdí, že pokud jde o ukazatele rizika ISO, její zařazení do [*důvěrné*], a tudíž faktor úpravy [*důvěrné*], který jí byl přidělen – jehož důsledkem bylo [*důvěrné*] – jsou nepřiměřené a porušují její svobodu podnikání zakotvenou v článku 16 Listiny, jakož i zásadu proporcionality zakotvenou v jejím čl. 52 odst. 1.

467 Přidělení takového faktoru úpravy u ukazatele rizika ISO je podle žalobkyně zjevně neodůvodněné a svévolné, neboť žalobkyně má dobrou kapitalizaci a pozitivní rizikový profil, takže pravděpodobnost řešení její krize je nízká. To vyplývá zejména z vlastních výsledků analýzy ukazatelů rizika žalobkyně, jakož i ze statistik ECB na základě informací dostupných v roce 2019.

468 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

469 Úvodem je třeba konstatovat, že se žalobkyně omezuje na poukaz na porušení svobody podnikání zakotvené v článku 16 Listiny a zásady proporcionality, aniž ohledně těchto zásad rozvíjí cílenou argumentaci.

470 S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 217 výše musí být tedy výtky žalobkyně odmítnuty v rozsahu, v němž se týkají porušení těchto zásad.

471 Kromě toho, jestliže je třeba chápat argumenty žalobkyně v tom smyslu, že ve skutečnosti tvrdí, že se Jednotný výbor dopustil zjevně nesprávného posouzení, když jí u ukazatele rizika ISO přidělil [*důvěrné*], je nutno uvést následující.

472 Pokud jde o ukazatel rizika ISO, Jednotný výbor a Komise upřesnily, že selhání takové instituce s rozsáhlou a komplexní rozvahou, jako je žalobkyně, by mohlo zcela vyčerpat finanční prostředky z ISO, na rozdíl od selhání instituce s menší a jednodušší rozvahou. Proto není riziko, že žalobkyně bude muset využít jednotný mechanismus pro řešení krizí, nutně kryto její příslušností k ISO. Žalobkyně přitom nepředložila důkazy ke zpochybnění tohoto tvrzení.

473 Navíc se žalobkyně nemůže opírat o vlastní analýzu ukazatelů rizika nebo o statistiky ECB, aby zpochybnila posouzení u ukazatele rizika ISO, které provedl Jednotný výbor.

474 Zaprvé se tato analýza a tyto statistiky netýkají všech institucí, jejichž údaje byly zohledněny při výpočtu ukazatele rizika ISO. Žalobkyně se totiž ve vlastní analýze porovnává pouze se šesti dalšími německými institucemi. Naproti tomu, jak vyplývá z přílohy II napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor zohlednil údaje 1627 institucí za účelem vytvoření intervalů u ukazatele rizika ISO na unijním základě a údaje 776 institucí za účelem vytvoření intervalů u ukazatele rizika ISO na vnitrostátním základě.

475 Totéž platí pro statistiky ECB. Ty se týkají pouze 113 institucí, tedy zlomku institucí, jejichž údaje zohlednil Jednotný výbor při vytvoření intervalů u ukazatele rizika ISO.

476 Zadruhé se vlastní analýza žalobkyně a statistiky ECB týkají faktorů, které nejsou relevantní pro stanovení váhy ukazatele rizika ISO.

477 Podle čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 totiž platí, že při stanovení váhy ukazatele rizika ISO musí Jednotný výbor zohlednit ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ použitelný na dotyčnou instituci ve smyslu čl. 6 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

478 Jednotlivé faktory uvedené ve vlastní analýze ukazatelů rizika provedené žalobkyní, a sice poměr kmenového kapitálu tier 1, celkový kapitálový poměr, kapitálový poměr tier 1, podíl úvěrů v selhání [non-performing loan quote (NPL)], ukazatel krytí, míru úlev (forbearance) a podíl nevýkonných expozic [non-performing exposures (NPE)], ani faktory ve statistikách ECB, a sice celkový kapitálový poměr, poměr kmenového kapitálu tier 1 a pákový poměr, nejsou přitom obsaženy v čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, ani v čl. 6 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

479 Druhá část šestého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

c) Ke třetí části, týkající se porušení článku 20 Listiny a zásady rovného zacházení

480 Žalobkyně tvrdí, že faktor úpravy [*důvěrné*], který byl na ni použit u ukazatele rizika ISO, vede k neodůvodněnému rozdílnému zacházení vůči institucím, které obdrží [*důvěrné*] u ukazatele rizika ISO, takže napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 20 Listiny a zásadou rovného zacházení.

481 Konkrétně tvrdí, že členství v ISO je okolností, která vede k tomu, že všechny dotyčné instituce jsou srovnatelné a neexistuje objektivní kritérium, které by mohlo odůvodnit rozdílné zacházení mezi jednotlivými institucemi, které jsou členy ISO. Ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ není podle žalobkyně vhodným kritériem, jak je uvedeno v rámci pátého žalobního důvodu.

482 Kromě toho představuje přidělení faktoru úpravy [*důvěrné*] žalobkyni zjevně nepřiměřené rozlišování s ohledem na pravděpodobnost jejího selhání, řešení její krize a využití prostředků z Jednotného fondu pro řešení krizí.

483 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

484 Zaprvé, jak bylo uvedeno v bodech 160 až 163 výše, žalobkyně nemůže tvrdit, že se všechny instituce, které jsou členy ISO, nacházejí ve srovnatelné situaci.

485 Zadruhé, jak bylo konstatováno v bodě 165 výše, prvky týkající se ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ použité ke stanovení váhy ukazatele rizika ISO mezi jednotlivými institucemi, které jsou členy ISO, představují objektivní kritéria, která jsou navíc v souladu s jedním z cílů jednotného mechanismu pro řešení krizí, a sice s pobízením k působení podle méně rizikového modelu.

486 S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 159 výše musí být tedy třetí část šestého žalobního důvodu zamítnuta.

d) Ke čtvrté části, týkající se porušení zásady řádné správy

487 Čtvrtá část se skládá ze dvou výtek.

1) K první výtce, spočívající v tom, že Jednotný výbor řádně neodůvodnil napadené rozhodnutí

488 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor v napadeném rozhodnutí nevysvětluje právně dostačujícím způsobem zaprvé důvody, proč je vhodné vytvořit pro stanovení váhy ukazatele rizika ISO tři intervaly namísto například dvou nebo pěti intervalů, a zadruhé proč musí činit faktor úpravy u prvního intervalu 5/9 a faktor úpravy u druhého intervalu 7/9, aby „byly rozlišeny účinky účasti v [ISO] v závislosti na dalších faktorech souvisejících s mírou rizika institucí“.

489 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

490 Je třeba uvést, že žalobkyně v podstatě opakuje část argumentů, které uvedla ohledně kroku 4 na podporu třetí výtky páté části druhého žalobního důvodu.

491 První výtka čtvrté části šestého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 407 až 409 výše.

2) Ke druhé výtce, týkající se porušení povinnosti Jednotného výboru provést šetření

492 Žalobkyně tvrdí, že při jejím zařazení do intervalu [*důvěrné*] u ukazatele rizika ISO Jednotný výbor nezohlednil úplně, pečlivě a nestranně všechny relevantní skutečnosti. Nezkoumal totiž, jaký prospěch mají z ochrany přiznané ISO, jehož členem je žalobkyně, jeho členové. Stejně tak neověřil, zda a v jakém rozsahu může čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odůvodnit vytvoření intervalu a rozlišování na základě rizika ve vztahu k ostatním členům ISO, do něhož patří žalobkyně. Totéž platí pro posouzení otázky, zda, a případně v jakém rozsahu, rizikový profil žalobkyně a další okolnosti projednávané věci neodůvodňují přiřazení do intervalu, které by pro ni bylo příznivější.

493 V této souvislosti se Jednotný výbor dopustil podle názoru žalobkyně rovněž nesprávného posouzení. Postup přiřazování do intervalů vede totiž k chybným výsledkům, zejména v případě sloučení dvou institucí, které jsou členy jednoho ISO. V takovém případě se přiřazení ostatních institucí do intervalů změní, protože bude existovat méně institucí k přidělení do jednotlivých intervalů, zatímco rozhodná kritéria pro uznání ukazatele rizika ISO uvedená v čl. 6 odst. 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 zůstanou nezměněna.

494 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

495 Zásada řádné správy, která je zakotvena v článku 41 Listiny, ukládá unijním orgánům a institucím povinnost pečlivě a nestranně zkoumat veškeré skutečnosti významné z hlediska projednávané věci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14, a ze dne 23. září 2009, Estonsko v. Komise, T-263/07, EU:T:2009:351, bod 99 a citovaná judikatura).

496 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že Jednotný výbor může pro účely stanovení váhy ukazatele rizika ISO zohlednit pouze prvky uvedené v čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a sice ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ ve smyslu čl. 6 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

497 Zadruhé je třeba uvést, že Jednotný výbor je povinen vypočítat ukazatel rizika ISO na základě údajů předaných institucemi v souladu s článkem 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

498 Za těchto podmínek nelze Jednotnému výboru vytýkat, že při výpočtu příspěvku předem, který má hradit žalobkyně, nezohlednil skutečnosti, které uvedla a jsou zmíněny v bodě 492 výše, avšak nejsou stanoveny v čl. 7 odst. 4 ani v článku 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

499 Zatřetí je nutno odmítnout výtku, že se Jednotný výbor dopustil zjevně nesprávného posouzení, když vytvořil intervaly pro stanovení váhy ukazatele rizika ISO.

500 Nejprve je třeba uvést, že z bodů 159 až 165 výše vyplývá, že Jednotný výbor může při posuzování rizikového profilu jednotlivých institucí pro účely výpočtu jejich příspěvku předem rozlišovat mezi členy ISO.

501 Dále, jak vyplývá z výše provedeného posouzení pátého žalobního důvodu, Jednotný výbor mohl tato rozlišování uskutečnit na základě kritéria uvedeného v čl. 7 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, podle něhož Jednotný výbor stanoví váhu ukazatele rizika ISO na základě ukazatele „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“.

502 A konečně žalobkyně Tribunálu nepředložila konkrétní důkaz, kterým by mělo být zpochybněno použití tohoto kritéria.

503 Začtvrté, jak v podstatě vysvětlil Jednotný výbor, aniž tomu žalobkyně oponovala, pokud dojde ke sloučení dvou institucí patřících do určitého ISO, vede tato okolnost ke snížení počtu institucí, které musí být přiděleny do intervalů stanovených pro určení váhy ukazatele rizika ISO, a tato skutečnost bude automaticky zohledněna při konečném výpočtu tohoto posledně uvedeného ukazatele za podmínky, že k tomuto sloučení dojde před koncem referenčního roku uvedeného v článku 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

504 Čtvrtá část šestého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

e) Závěry k šestému žalobnímu důvodu

505 S ohledem na výše uvedené musí být šestý žalobní důvod zamítnut.

5. K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 16 a 52 Listiny z důvodu nepřiměřenosti multiplikátoru pro úpravu příspěvku

506 Žalobkyně tvrdí, že multiplikátory pro úpravu příspěvku, které na ni byly použity – a sice multiplikátor, který na ni byl použit pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na unijním základě a multiplikátor pro úpravu při výpočtu tohoto příspěvku na vnitrostátním základě – neodpovídají jejímu rizikovému profilu, takže je napadené rozhodnutí v rozporu s článkem 16 Listiny a se zásadou proporcionality zakotvenou v jejím čl. 52 odst. 1.

507 Žalobkyně zejména tvrdí, že má dobrou kapitalizaci a pozitivní rizikový profil. Pravděpodobnost řešení její krize je tedy nízká. To vyplývá zejména z výsledků její analýzy, jakož i ze statistik ECB na základě údajů dostupných v roce 2019.

508 Navíc Jednotný výbor nesdělil žalobkyni u ukazatele rizika ISO žádný objektivní důvod jejího přidělení do intervalu [*důvěrné*], přestože ISO, jehož je členem, poskytuje plnou ochranu. To vede k uložení příspěvku předem [*důvěrné*], takže napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 16 Listiny, zásadou proporcionality a článkem 20 Listiny.

509 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

510 Úvodem je třeba konstatovat, že se žalobkyně omezuje na poukaz na porušení zásad zakotvených v článcích 16 a 20 Listiny a zásady proporcionality, aniž ohledně těchto zásad rozvíjí jakoukoli cílenou argumentaci.

511 S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 217 výše musí být tedy argumenty žalobkyně odmítnuty v rozsahu, v němž se týkají porušení uvedených zásad.

512 Kromě toho má-li být tato argumentace chápána v tom smyslu, že žalobkyně ve skutečnosti tvrdí, že se Jednotný výbor při výpočtu jejích multiplikátorů pro úpravu příspěvku dopustil zjevně nesprávného posouzení, je třeba každopádně uvést následující.

513 V první řadě je třeba ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 500 až 502 výše, odmítnout výtku vycházející z toho, že Jednotný výbor přiřadil žalobkyni u ukazatele rizika ISO do nesprávného intervalu.

514 Ve druhé řadě se žalobkyně nemůže za účelem zpochybnění výpočtu jejích multiplikátorů pro úpravu příspěvku opírat o vlastní analýzu ukazatelů rizika. Zaprvé z bodu 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Jednotný výbor zohlednil při výpočtu příspěvků předem šestnáct ukazatelů rizika. Analýza žalobkyně se přitom týká pouze jednoho z těchto šestnácti ukazatelů, a sice poměru kmenového kapitálu tier 1. Zadruhé se žalobkyně v této analýze porovnává se šesti dalšími německými institucemi. Naproti tomu, jak vyplývá z přílohy II napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor zohlednil pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na unijním základě údaje 1627 institucí a při výpočtu tohoto příspěvku na vnitrostátním základě údaje 776 institucí.

515 Stejně tak se žalobkyně nemůže za účelem zpochybnění výpočtu jejích multiplikátorů pro úpravu příspěvku opírat o statistiky ECB. Zaprvé se tyto statistiky týkají pouze dvou ze šestnácti ukazatelů rizik, které Jednotný výbor zohlednil při výpočtu příspěvků předem, a sice „poměru kmenového kapitálu tier 1“ a pákového poměru. Zadruhé se uvedené statistiky týkají pouze 113 institucí, tedy zlomku těch, jejichž údaje zohlednil při tomto výpočtu Jednotný výbor.

516 S ohledem na výše uvedené musí být osmý žalobní důvod zamítnut.

6. K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 16, 20, 41 a 52 Listiny z důvodu zjevně nesprávných posouzení

517 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor překročil svou posuzovací pravomoc a porušil tak články 16, 20 a 41 Listiny, jakož i zásadu proporcionality zakotvenou v jejím článku 52, a to z důvodu řady zjevně nesprávných posouzení, kterých se dopustil při výpočtu jejího příspěvku předem.

518 V první řadě Jednotný výbor řádně nezohlednil ani neurčil:

– dopad, který mohly mít procyklické příspěvky na finanční situaci institucí při určování roční cílové úrovně podle čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014;

– ukazatel rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“;

– ukazatel rizika ISO;

– přepočtení vah ukazatelů rizika v rámci souboru ukazatelů rizik v případě nepoužití určitých ukazatelů.

519 Ve druhé řadě ukazatele rizika, jakož i vážení podle nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, umožňují podle žalobkyně vytváření intervalů a rozdělování do intervalů, které vedou k zátěži žalobkyně, jež je z věcného hlediska zjevně neodůvodněná, nepřiměřená a diskriminační. Jak bylo uvedeno v rámci sedmého žalobního důvodu, příloha I tohoto nařízení v přenesené pravomoci vytváří situaci, kdy je u prvního a posledního intervalu rozpětí maximálních a minimálních hodnot nepřiměřeně široké, několik intervalů je prázdných a další intervaly obsahují zjevně příliš vysoký počet institucí. V tomto ohledu Jednotný výbor překročil svou posuzovací pravomoc a neprovedl úpravy příspěvků předem, které jsou vyžadovány zásadami rovného zacházení a proporcionality.

520 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.

521 Nejprve je třeba konstatovat, že se žalobkyně omezuje na poukaz na porušení zásad zakotvených v článcích 16, 20 a 41 Listiny, jakož i zásady proporcionality zakotvené v jejím článku 52, aniž ohledně těchto zásad rozvíjí samostatnou a cílenou argumentaci.

522 S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 217 výše musí být tedy argumenty žalobkyně odmítnuty v rozsahu, v němž se týkají porušení uvedených zásad.

523 Dále, pokud žalobkyně tvrdí, že se Jednotný výbor dopustil při vytváření intervalů a přidělování institucí do těchto intervalů zjevně nesprávných posouzení, není tato výtka podložena konkrétními argumenty. Žalobkyně konkrétně neupřesňuje, jak posuzovací pravomoc přiznaná Jednotnému výboru souvisí s faktory uvedenými v bodě 518 výše, ani jakým konkrétním způsobem měl Jednotný výbor tyto faktory zohlednit.

524 Stejně tak žalobkyně sice Jednotnému výboru vytýká, že neprovedl „nezbytné individuální úpravy“ výsledků použití matematického vzorce uvedeného v bodě 2 oddílu „Krok 2“ přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v souladu se zásadou rovného zacházení a proporcionality, avšak neupřesňuje, jakou povahu měly takové úpravy mít.

525 A konečně žalobkyně předložila nejednoznačné argumenty týkající se metody „binning“. Zaprvé s odkazem na své argumenty předložené v rámci sedmého žalobního důvodu vytýká žalobkyně Jednotnému výboru, že neuznal, že použití kroku 2 vedlo u prvního a posledního intervalu k nepřiměřeně širokému rozpětí, že různé intervaly byly prázdné a první intervaly obsahovaly zjevně příliš vysoký počet institucí. Svou výtkou tedy žalobkyně naznačuje, že metoda „binning“ není podle jejího názoru v souladu s pravidly vyšší právní síly, aniž však vznesla v rámci tohoto žalobního důvodu námitku protiprávnosti. Taková námitka musí být přitom uplatněna jasným

způsobem, aby autor aktu mohl hájit jeho legalitu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 20. ledna 2009, Sack v. Komise, C-38/08 P, EU:C:2009:21, body 21 a 22). Zadruhé žalobkyně Jednotnému výboru vytýká, že ze stejných důvodů porušil požadavky přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Za těchto okolností nemůže Tribunál přesně zjistit rozsah argumentů, které žalobkyně v této souvislosti předložila, a rozhodnout o jejich opodstatněnosti.

526 S ohledem na výše uvedené musí být tedy devátý žalobní důvod zamítnut.

7. K jedenáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a z neslučitelnosti článků 69 a 70 nařízení č. 806/2014 s normami vyšší právní síly

527 Je nesporné, že žalobkyně předložila jedenáctý žalobní důvod poprvé až v replice. Přesto má za to, že tento žalobní důvod je přípustný, jelikož je založen na skutkových a právních okolnostech, které vyšly najevo v průběhu soudního řízení. S informací nezbytnou k pochopení toho, zda roční cílová úroveň překračuje strop 12,5 % konečné cílové úrovně, který je stanoven v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, byla totiž obeznámena prostřednictvím rozhodnutí Jednotného výboru SRB/ES/2022/18 ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí pro rok 2022.

528 Jednotný výbor navrhuje, aby byl tento žalobní důvod prohlášen za nepřípustný z důvodu opožděnosti a aby byl zamítnut z věcného hlediska.

529 Podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu nelze v průběhu řízení předkládat nové důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení nebo by představovaly rozšíření důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a byly s ním úzce spjaty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 87 a citovaná judikatura).

530 Je přitom nesporné, že Jednotný výbor uvedl v informativním přehledu zmíněném v bodě 326 výše částku konečné cílové úrovně, kterou předpověděl, v podobě rozpětí mezi 70 a 75 miliardami eur, pro účely stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2021. Zadruhé z žaloby vyplývá, že se žalobkyně mohla s tímto přehledem seznámit před podáním své žaloby, neboť na něj odkázala v rámci svých argumentů předložených na podporu druhého žalobního důvodu.

531 Za těchto podmínek nemůže žalobkyně tvrdit, že skutkové okolnosti, na které poukazuje na podporu jedenáctého žalobního důvodu a které by odůvodňovaly předložení tohoto žalobního důvodu ve fázi repliky, jí nebyly známy již v okamžiku podání žaloby.

532 Žalobkyně navíc netvrdila, že tento žalobní důvod představuje rozšíření dříve uvedeného žalobního důvodu.

533 Za těchto podmínek musí být jedenáctý žalobní důvod odmítnut jako nepřípustný.

534 Kromě toho i za předpokladu, že by byl jedenáctý žalobní důvod přípustný, nebyl by Tribunál schopen posoudit jeho opodstatněnost. Jak totiž vyplývá z bodů 308 až 340 výše, je napadené rozhodnutí stiženo vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně na příspěvkové období 2021, a musí být z tohoto důvodu zrušeno. Tento nedostatek odůvodnění přitom Tribunálu brání v tom, aby posoudil opodstatněnost jedenáctého žalobního důvodu.

C. Závěry

535 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí část druhého žalobního důvodu je opodstatněná, zatímco ostatní části tohoto žalobního důvodu, jakož i všechny ostatní předložené žalobní důvody musí být zamítnuty. Vzhledem k tomu, že třetí část druhého žalobního důvodu může sama o sobě odůvodnit zrušení napadeného rozhodnutí, je třeba toto rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

V. K časovému omezení účinků rozsudku

536 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál v případě zrušení napadeného rozhodnutí zachoval jeho účinky až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci.

537 Žalobkyně na jednání v podstatě uvedla, že proti tomuto návrhu nevznáší námitky, jelikož napadené rozhodnutí bude zrušeno na základě porušení podstatné formální náležitosti.

538 Je třeba připomenout, že podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU může unijní soud, považuje-li to za nezbytné, uvést ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované.

539 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že s ohledem na důvody související s právní jistotou lze účinky takového aktu zachovat zejména tehdy, pokud by okamžité účinky jeho zrušení měly závažné negativní důsledky pro dotčené osoby a legalita napadeného aktu není zpochybněna z důvodu jeho účelu nebo obsahu, nýbrž z důvodu nedostatku pravomoci jeho autora nebo z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 175 a citovaná judikatura).

540 V projednávané věci byly při přijetí napadeného rozhodnutí porušeny podstatné formální náležitosti. Naproti tomu Tribunál v tomto řízení neshledal vadu, která by měla dopad na materiální legalitu tohoto rozhodnutí.

541 Kromě toho, stejně jako Soudní dvůr rozhodl v rozsudku ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177), je třeba konstatovat, že zrušení napadeného rozhodnutí bez zachování jeho účinků do doby, než bude nahrazeno novým aktem, by mohlo ohrozit provádění směrnice 2014/59, nařízení č. 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které jsou podstatnou součástí bankovní unie, jež přispívá ke stabilitě eurozóny.

542 Za těchto okolností je třeba zachovat účinky napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká žalobkyně, do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové rozhodnutí Jednotného výboru, kterým se stanoví příspěvek žalobkyně předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2021.

VI. K nákladům řízení

543 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor neměl ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

544 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krizí se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg.**

2) **Účinky rozhodnutí SRB/ES/2021/22 zůstávají v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká Landesbank Baden-Württemberg, zachovány do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se stanoví příspěvek této instituce předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na příspěvkové období 2021.**

3) **Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Landesbank Baden-Württemberg.**

4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. prosince 2023.

Podpisy

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu . . . 2

II. Napadené rozhodnutí . . . 2

III. Návrhová žádání účastníků řízení . . . 4

IV. Právní otázky . . . 5

A. K námitkám protiprávnosti článků 4 až 9 a článku 20, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 . . . 6

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti článků 4 až 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, v rozsahu, v němž jsou v rozporu se zásadami účinné soudní ochrany a právní jistoty . . . 6

a) K první části, týkající se údajného porušení zásady účinné soudní ochrany . . . 7

b) Ke druhé části, týkající se údajného porušení zásady právní jistoty . . . 10

1) K první výtce, vycházející z toho, že články 4 až 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neumožňují institucím stanovit dopředu jejich příspěvky předem . . . 10

2) Ke druhé výtce, vycházející z toho, že Komise mohla stanovit jinou metodu výpočtu příspěvků předem . . . 16

3) Ke třetí výtce, vycházející z porušení článku 12 nařízení č. 2016/1011 . . . 18

c) Závěry ke čtvrtému žalobnímu důvodu . . . 18

2. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž je v rozporu s řadou norem vyšší právní síly . . . 18

a) K první části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 s čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 a čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 . . . 18

b) Ke druhé části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se „zásadou výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“ a zásadou rovného zacházení . . . 20

1) K první výtce, vycházející z porušení „zásady výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“ . . . 20

2) Ke druhé výtce, týkající se porušení zásady rovného zacházení . . . 22

c) Ke třetí části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou právní jistoty . . . 23

d) Ke čtvrté části, týkající se neslučitelnosti čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se zásadou zohlednění veškerých skutečností 24

e) Závěry k pátému žalobnímu důvodu 24

3. K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti článků 6, 7 a 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž jsou v rozporu s řadou norem vyšší právní síly 24

4. K desátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 první a druhé věty nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž je v rozporu s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 a „zásadou výpočtu příspěvků upraveného v poměru k riziku“ 29

B. K žalobním důvodům týkajícím se legality napadeného rozhodnutí 31

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 81 odst. 1 nařízení č. 806/2014 ve spojení s článkem 3 nařízení č. 1 31

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění 33

a) Úvodní poznámky 33

b) K první části, týkající se závazného jazykového znění napadeného rozhodnutí 35

c) Ke druhé části, týkající se složitosti odůvodnění výpočtu příspěvku předem 36

d) K šesté části, týkající se zachování důvěrnosti údajů ostatních institucí 36

e) Ke třetí části, týkající se odůvodnění roční cílové úrovně 38

f) Ke čtvrté části, týkající se nedostatečného odůvodnění základního ročního příspěvku 43

g) K páté části, týkající se nedostatečného odůvodnění úpravy základního ročního příspěvku v poměru k riziku 44

1) K první výtce, týkající se nemožnosti ověřit, zda všechny dotyčné instituce musí hradit příspěvek upravený v poměru k rizikovému profilu 45

2) Ke druhé výtce, týkající se zohlednění ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ 45

3) Ke třetí výtce, týkající se odůvodnění kroků 1 až 6 úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu žalobkyně 46

i) Krok 1 46

ii) Krok 2 47

iii) Krok 3 49

iv) Krok 4 49

v) Krok 5 . . . 51

vi) Krok 6 . . . 52

h) K sedmé části, týkající se existence nezveřejněných mezitímních rozhodnutí . . . 54

i) Závěry ke druhému žalobnímu důvodu . . . 55

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na účinnou soudní ochranu z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí . . . 55

4. K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení několika ustanovení primárního a sekundárního práva z důvodu použití multiplikátoru pro ukazatele rizika ISO na žalobkyni . . . 56

a) K první části, vycházející z porušení čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013 a čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 . . . 56

b) Ke druhé části, týkající se porušení článku 16 Listiny a zásady proporcionality . . . 57

c) Ke třetí části, týkající se porušení článku 20 Listiny a zásady rovného zacházení . . . 58

d) Ke čtvrté části, týkající se porušení zásady řádné správy . . . 58

1) K první výtce, spočívající v tom, že Jednotný výbor řádně neodůvodnil napadené rozhodnutí . . . 59

2) Ke druhé výtce, týkající se porušení povinnosti Jednotného výboru provést šetření . . . 59

e) Závěry k šestému žalobnímu důvodu . . . 60

5. K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 16 a 52 Listiny z důvodu nepřiměřenosti multiplikátoru pro úpravu příspěvku . . . 60

6. K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 16, 20, 41 a 52 Listiny z důvodu zjevně nesprávných posouzení . . . 61

7. K jedenáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a z neslučitelnosti článků 69 a 70 nařízení č. 806/2014 s normami vyšší právní síly . . . 63

C. Závěry . . . 64

V. K časovému omezení účinků rozsudku . . . 64

VI. K nákladům řízení . . . 65